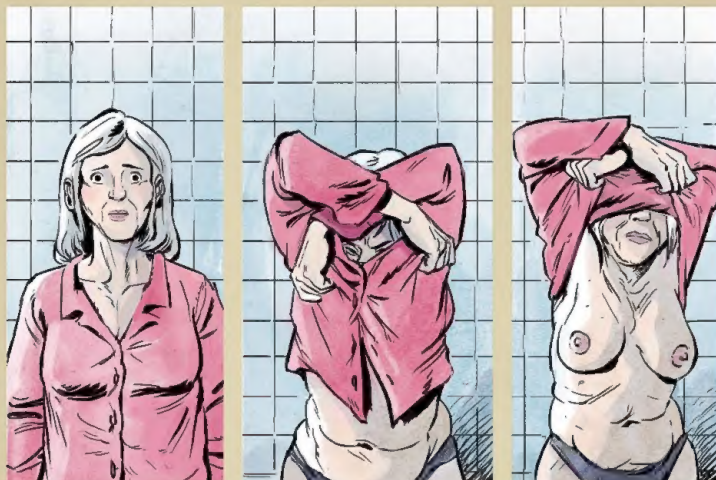

ZIDROU & AIMÉE DE JONGH

bloesems in de herfst

[Bil|an]

"Het lichaam takelt sneller af dan de geest.
De tijd trekt rimpels, kwetst, vernedert...
Het lichaam weet dat. Berust daarin.

Maar de geest is een slechte verliezer.
Hij beseft het in schokken,
na pijnlijke inzichten,
herhaaldelijk afgrijzen."

9789462106222

bloesems

An illustration in a soft, painterly style. A hand is visible on the left, holding a rectangular box. The box is light brown or tan and has the word 'FRAGILE' printed on it in a bold, slightly distressed, sans-serif font. The background is a light, textured wash of yellow and white, suggesting a bright, airy environment. The overall mood is gentle and careful.

in de herfst

Sarah trekt haar jurk uit
Sarah Sarah bloot
Sarah fluistert lieve God
kersen stromen uit mijn schoot

Sarah
uit alle vrouwen komt
zoals eb en vloed
zoals herfst en lente
soms een beetje bloed.

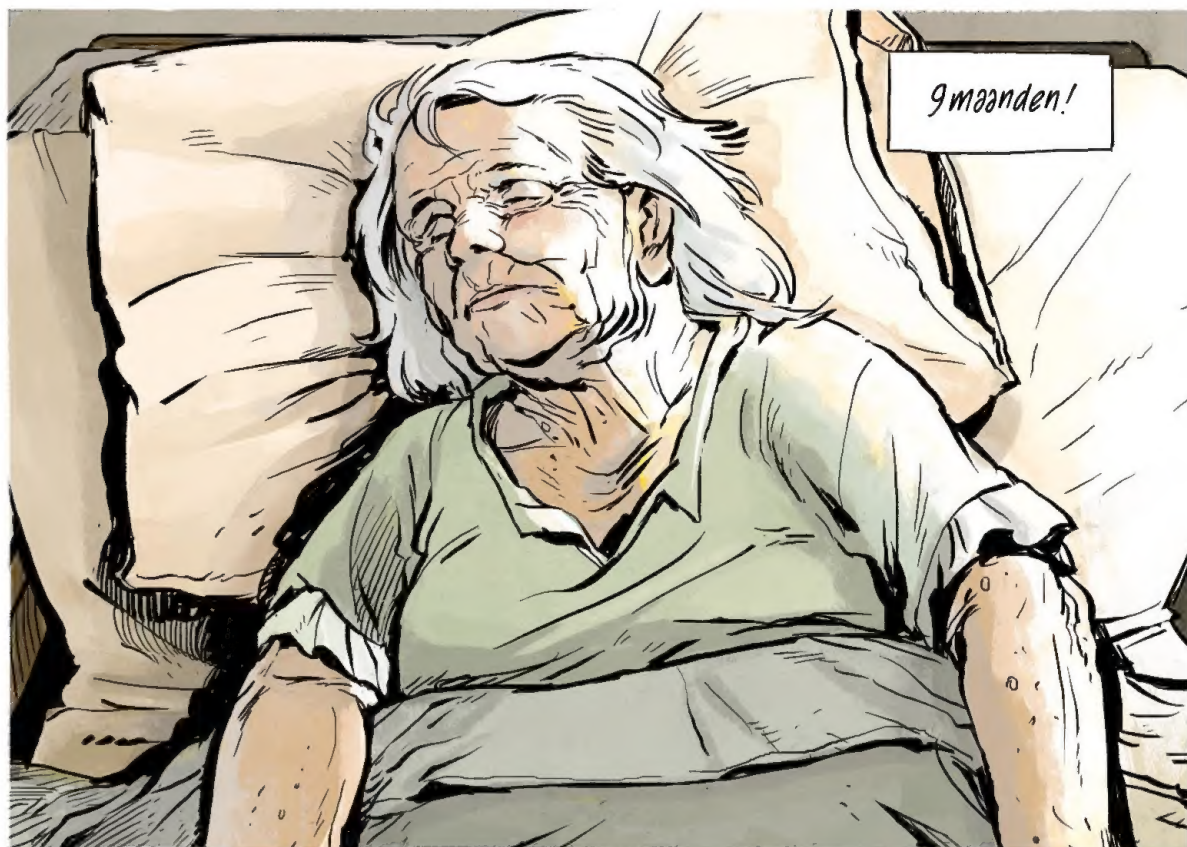

- Herman van Veen

1.

De vijand in de spiegel

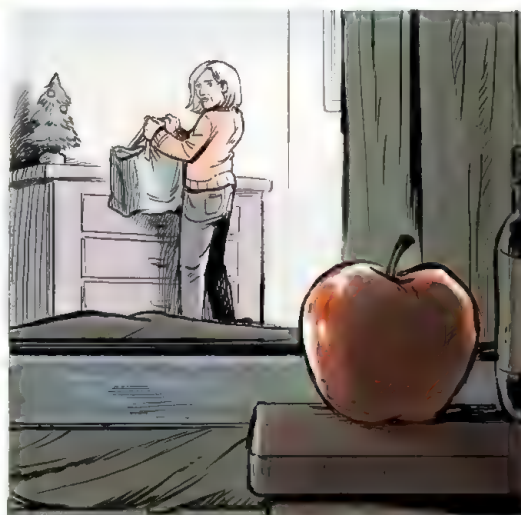
Maandenlang wenste ik dat ze mocht sterven...
Niet meer lijden. Niet meer kreunen.

Maar nu... mis ik alles aan
haar, alles van haar...

Zelfs haar
gejammer.

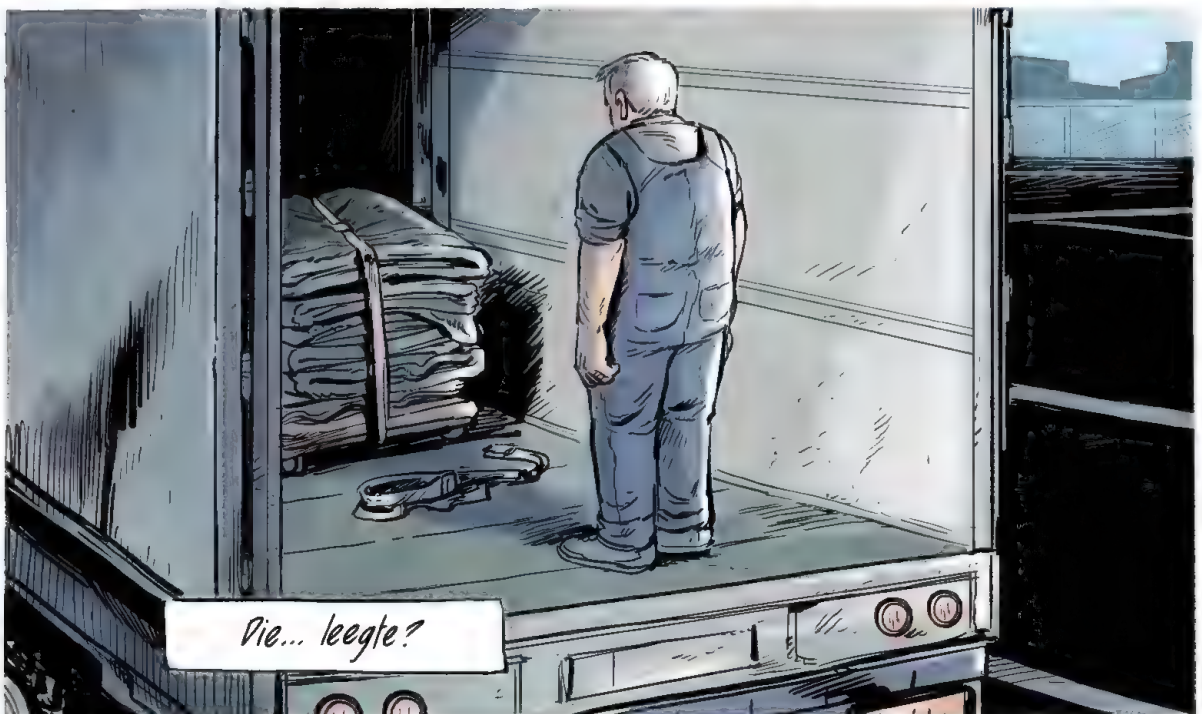

Weet je, Mediterranea... Ik kan maar
niet wennen aan het feit...

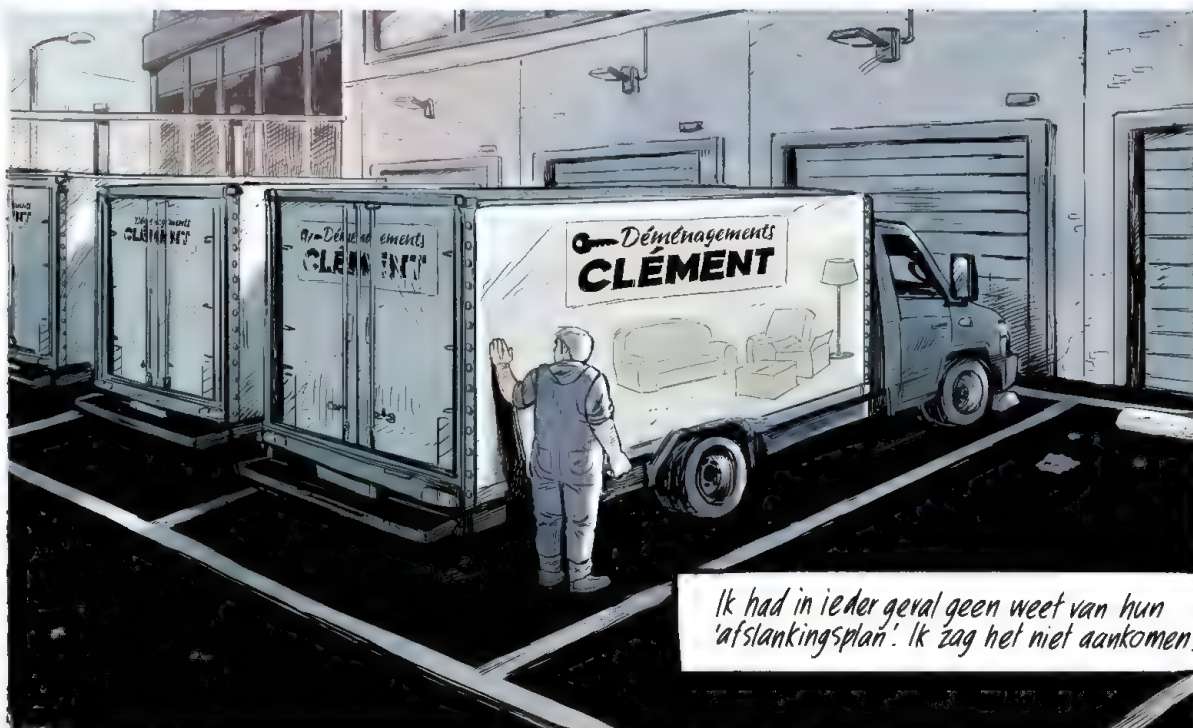

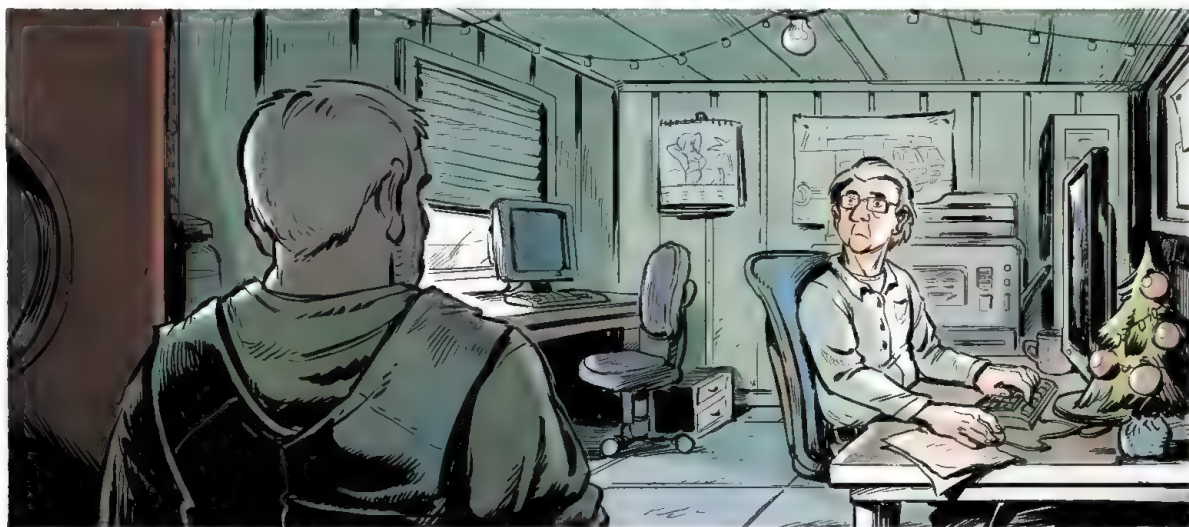
...dat jij nu de oudste
Solenza bent!

Vaarwel, mijn schip!

Tot ziens, Musta!

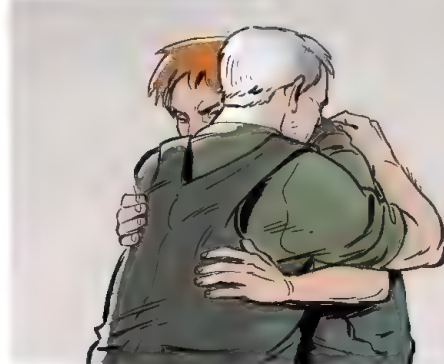
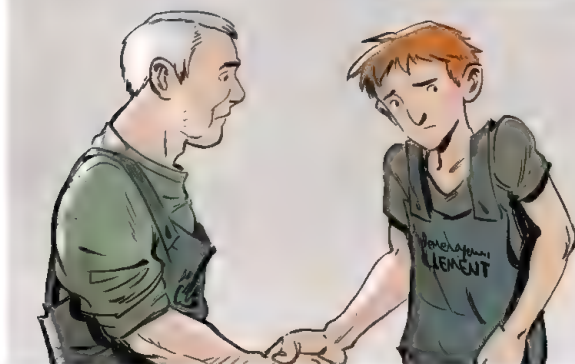
Een dezer, Bert!

Later, Loebas!

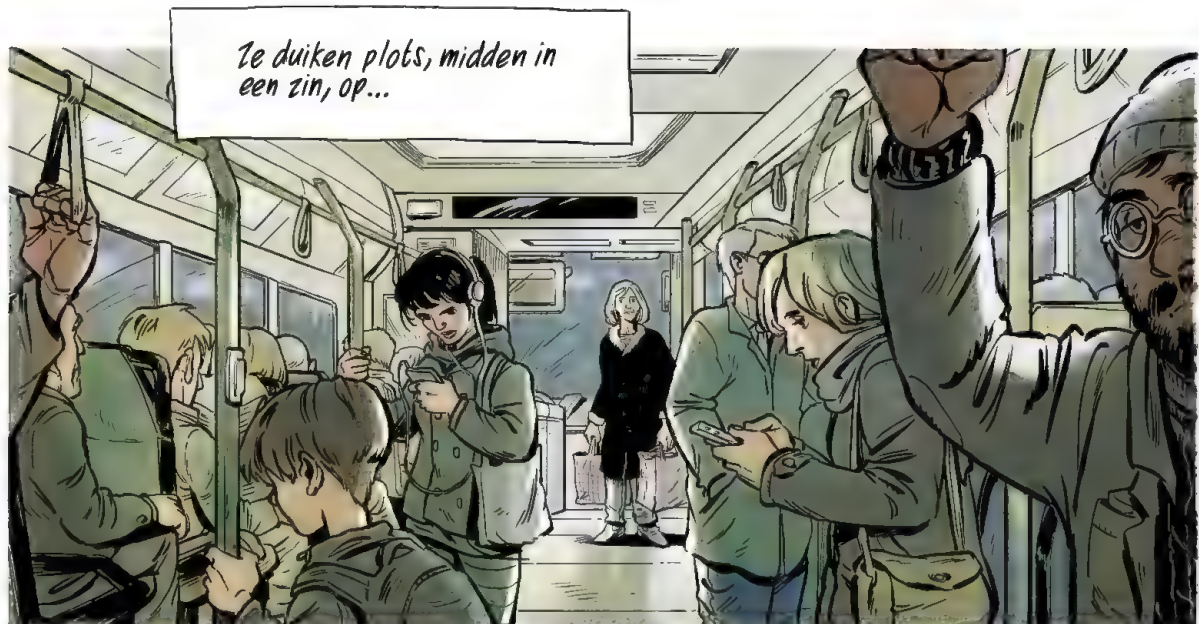

Wij 4 samen... Wij waren net een octopus met 8 sterke armen, toch?

Tino bleef bij mama... Nu ja,
wat ooit mama was.

Om 'de rest' te doen.
Zoals hij 't zei.

Waarschijnlijk wilde hij nog even
tegen haar praten.

Sorry zeggen omdat hij haar maar 2 keer had
bezocht uit Ajaccio...

Assilah, sta eens op
voor die mevrouw!

2 keer. In 9 maanden...

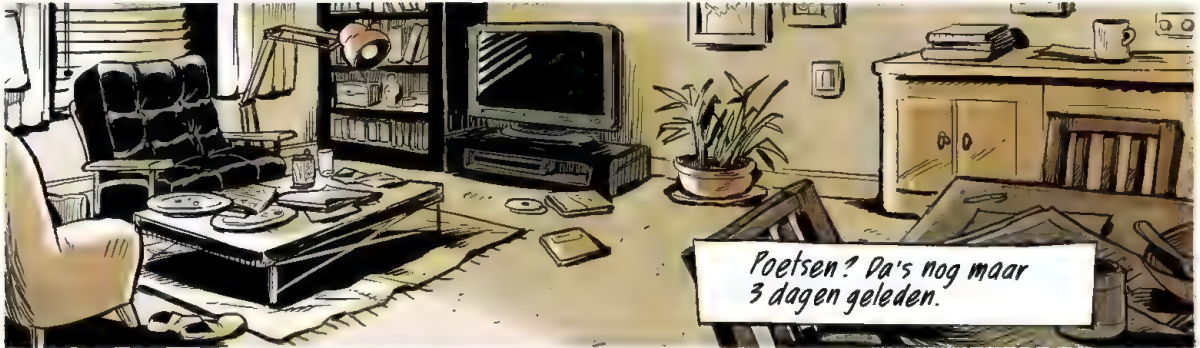

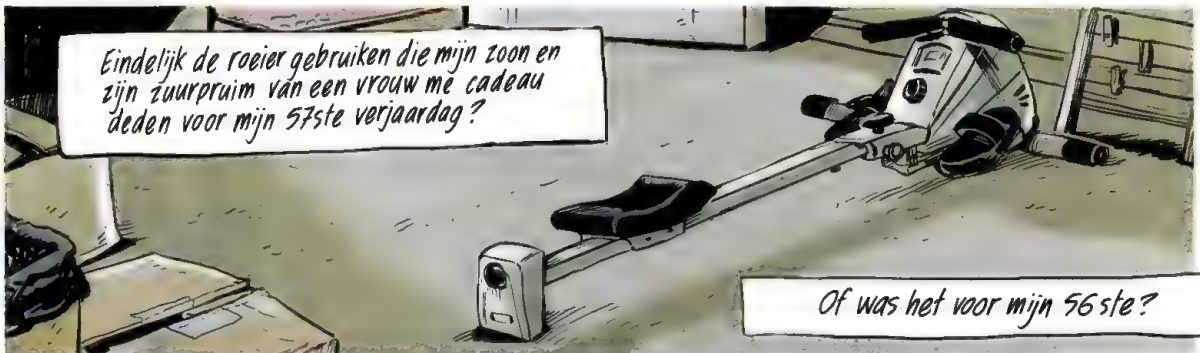
Mijn 'moestuin' onderhouden?
Dat is hoogstens een halfuurtje
werk.

Poetsen? Da's nog maar
3 dagen geleden.

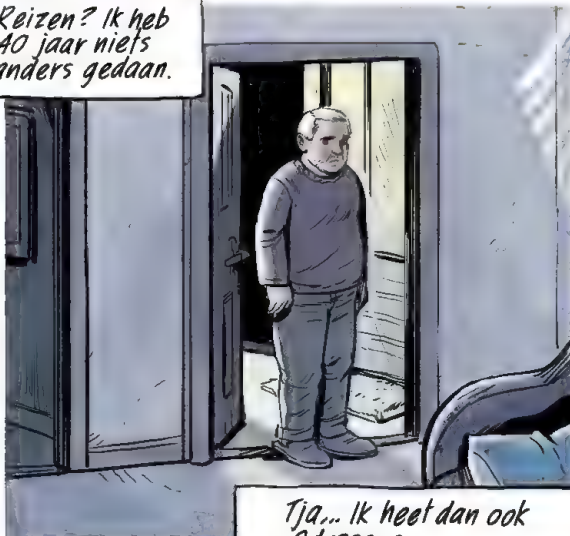

Eindelijk de roeier gebruiken die mijn zoon en
zijn zuurpruim van een vrouw me cadeau
deden voor mijn 57ste verjaardag?

Of was het voor mijn 56ste?

Reizen? Ik heb
40 jaar niets
anders gedaan.

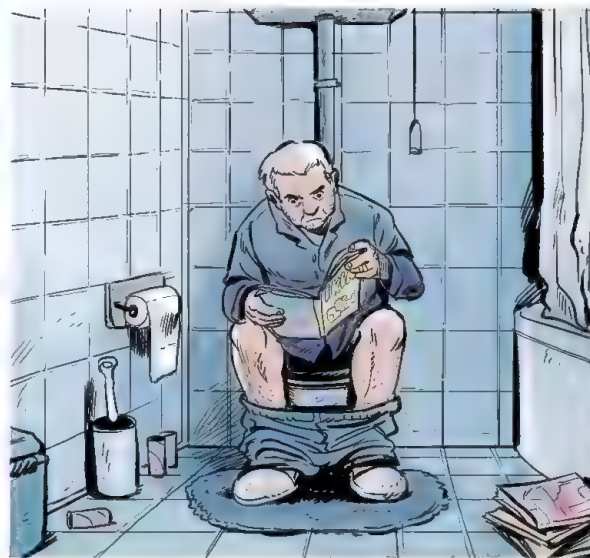
Tja... Ik heet dan ook
Odysseus.

Alleen was mijn Middellandse Zee grijs.
Met een wit lijntje in het midden.

Wat moet ik doen?

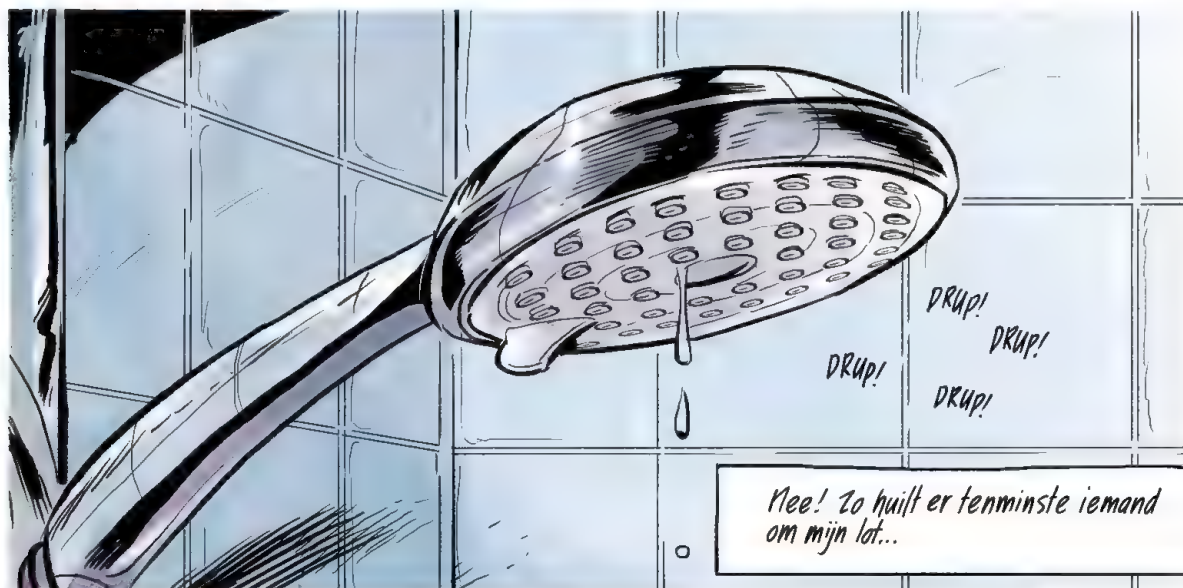

Lezen? Ben je gek?

Ik haat lezen!

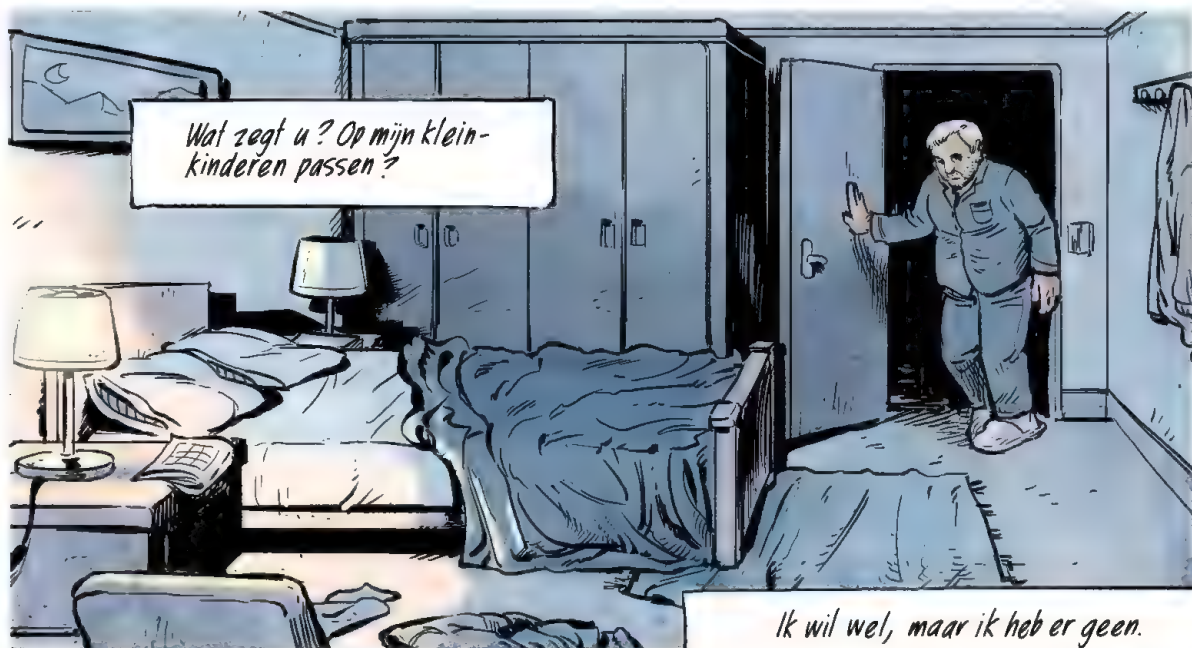

Eindelijk die lekkende douchekop vervangen?

DRUP!
DRUP!
DRUP!

Nee! Zo huilt er tenminste iemand om mijn lot...

Ik wil wel, maar ik heb er geen.

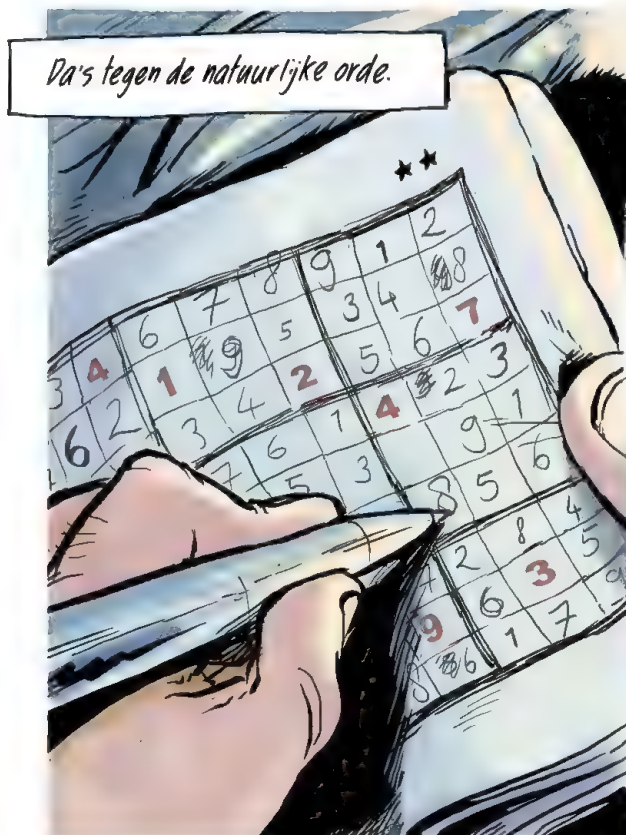

Ik heb altijd gedacht dat mijn
lieve vrouw Penelope me
daarom veel te vroeg verliet.

Je zet geen kind op de wereld,
zingt geen wiegeliedjes,
duwt geen kind op de schommel,
leert het niet om zich recht te houden,
aan tafel én in het leven...
om het dan te zien sterven.

Da's tegen de natuurlijke orde.

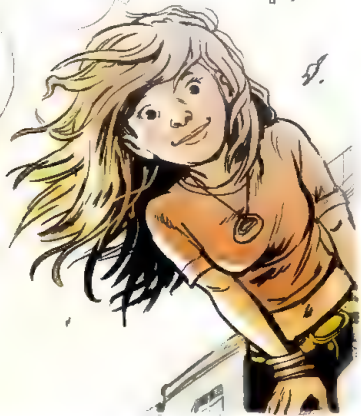

7 natuurlijk!

Ik heb je, sudoku!

En wij verhuizers,
wij zweren bij orde!

Jawel, mijn vrouw heette Penelope.
Dat was precies de reden dat we met
elkaar optrokken, op kamp in
Boulogne-sur-Mer.

Penelope, Odysseus... Daar werden
we flink mee uitgelachen.

Maar gepest worden is zoals samen een lange reis maken.
Het smeedt een band.

Onze eerste kus, ik weet
het nog goed...

...smaakte naar anijs.

Odysseus (Varennens) en Penelope (Gardin)

Zelfs de pastoor kon het niet laten om een spirituele kwinkslag- zoals dat hoort in een kerk- te maken over onze homerische voornamen.

Hij had het over een weefgetouw, een boog, een pijl... En over de beproëvingen van het leven. Over wachten. Over geduld. Over terugkeer naar de thuishaven.

Hij had het over een man en een vrouw.

Oom Antoine - een leraar met de boerse humor van een rund-gafons
De Odyssee cadeau.

Een hele oude uitgave, in leer gebonden... Heel waardevol (dat had hij genoeg herhaald).

Ik heb 't nooit gelezen.

Ik haat lezen!

Maar dat wist je al.

59 en met pensioen.

45 en weduwnaar.

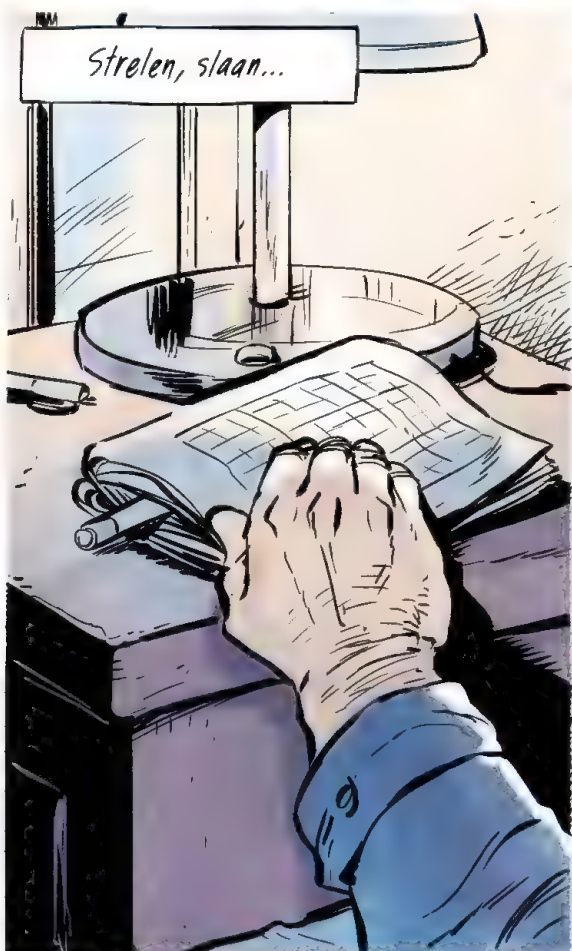
20 en een eerste keer vader
(22 bij de tweede keer).

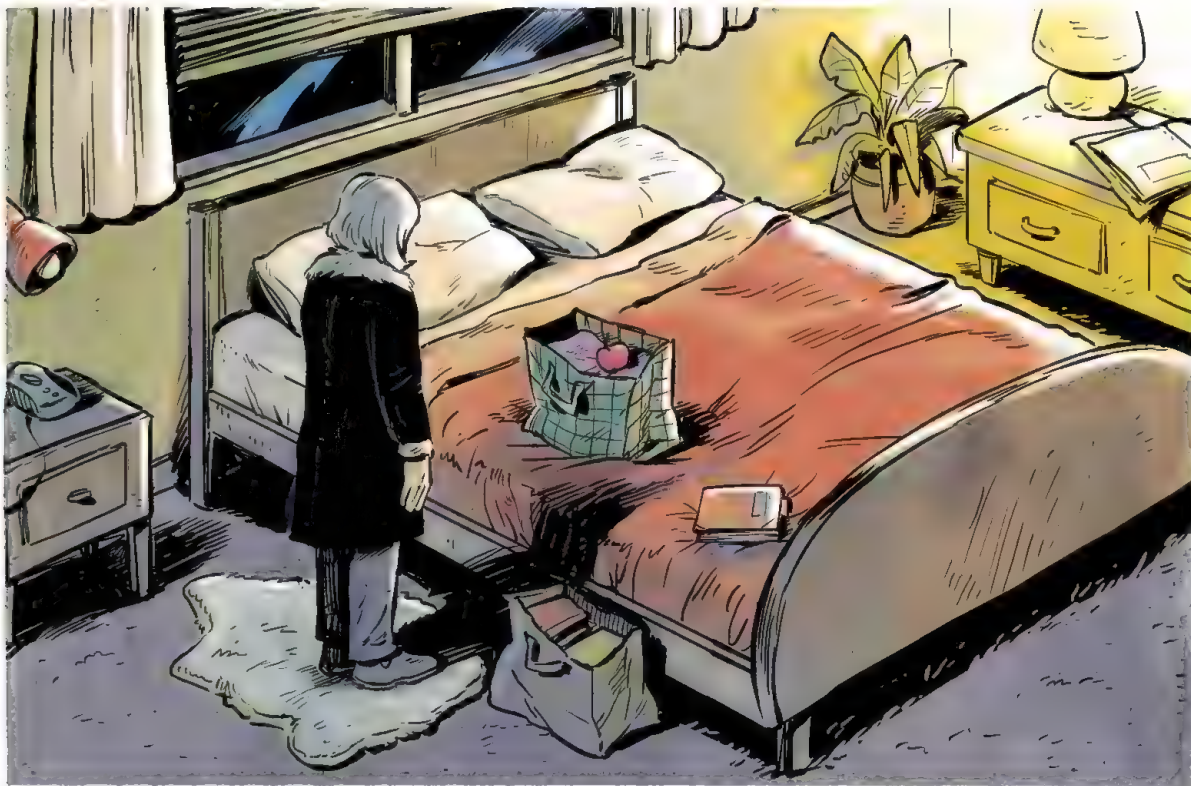

18 en getrouwd.

Ik was er altijd vroeger
bij dan de anderen.

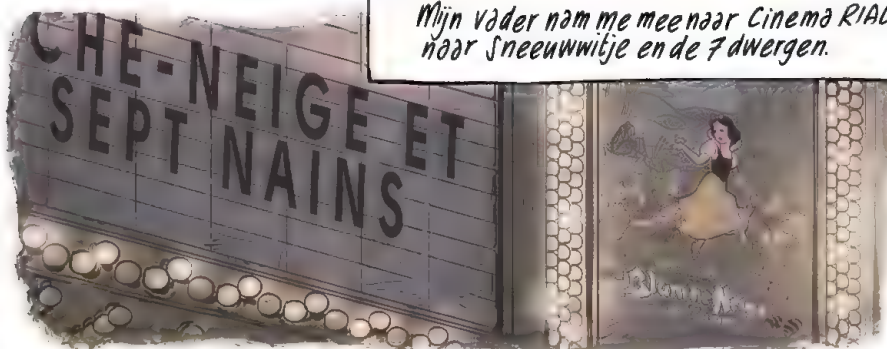

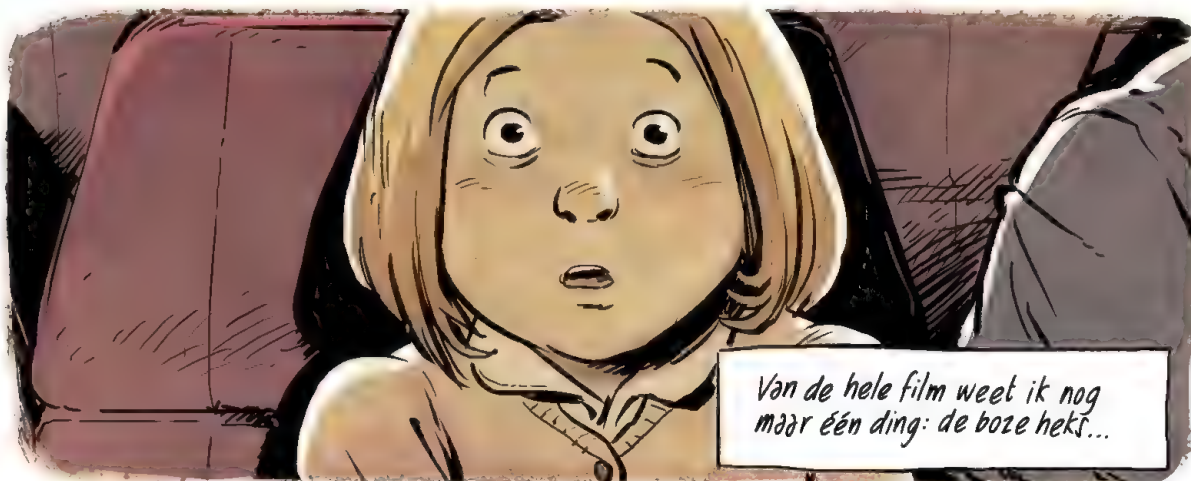
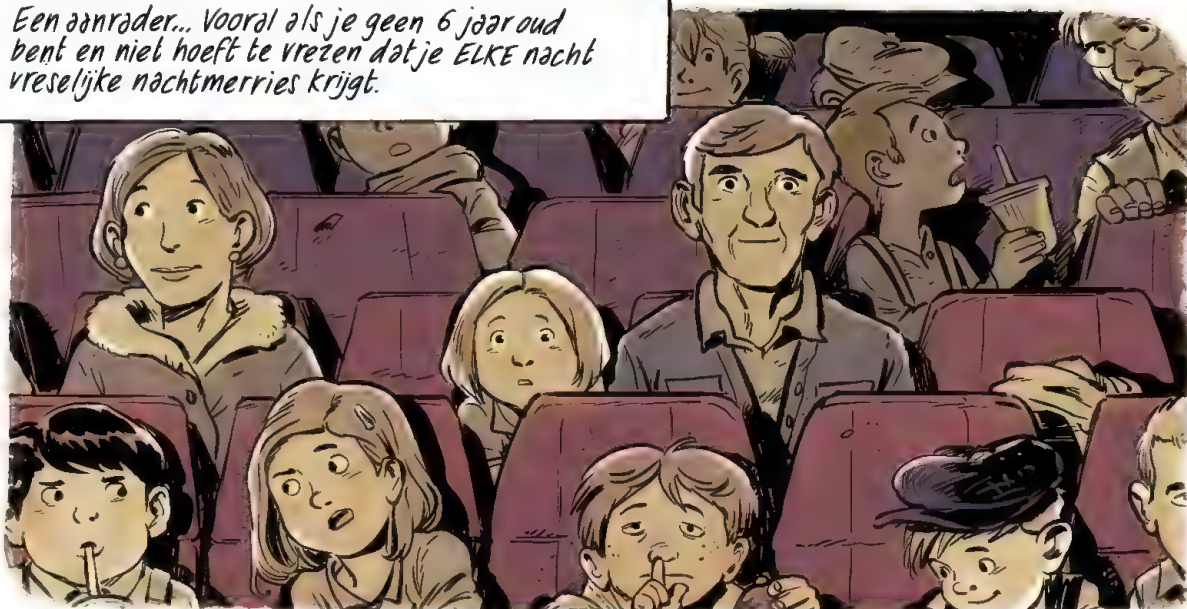
Hoe oud was ik toen? 5? Nee, 6!

Mijn vader nam me mee naar Cinema RIALTO,
naar Sneeuwwitje en de 7 dwergen.

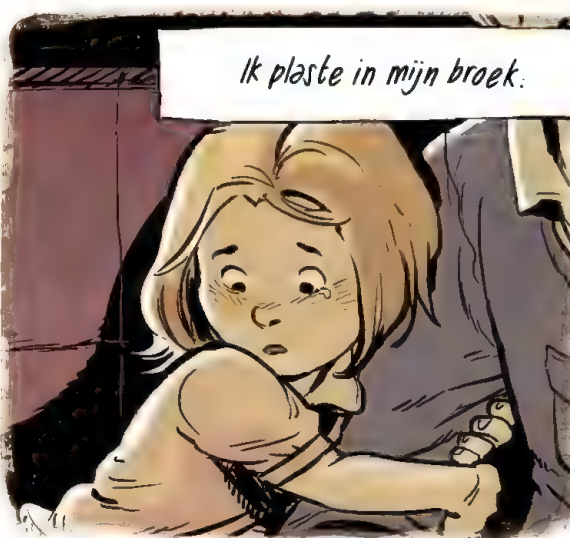
Een aanrader... Vooral als je geen 6 jaar oud bent en niet hoeft te vrezen dat je ELKE nacht vreselijke nachtmerries krijgt.

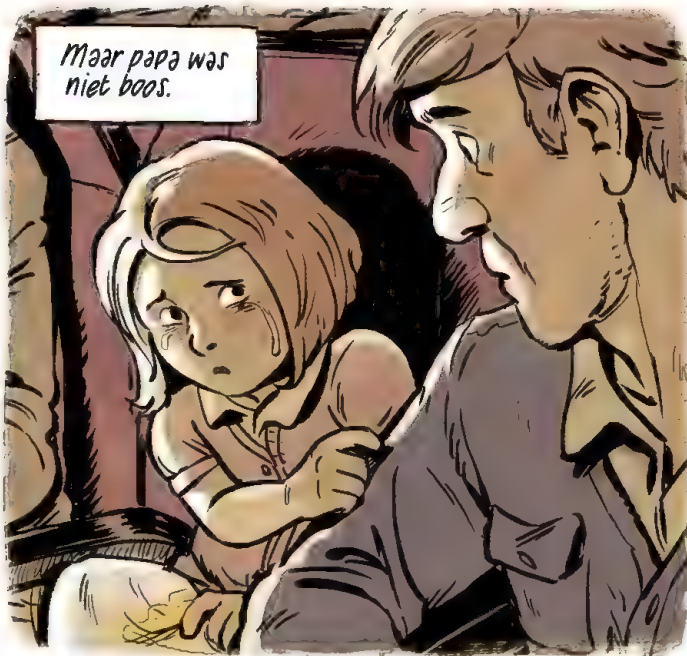
Van de hele film weet ik nog maar één ding: de boze heks...

Ik was doodsbang!

Ik plaste in mijn broek.

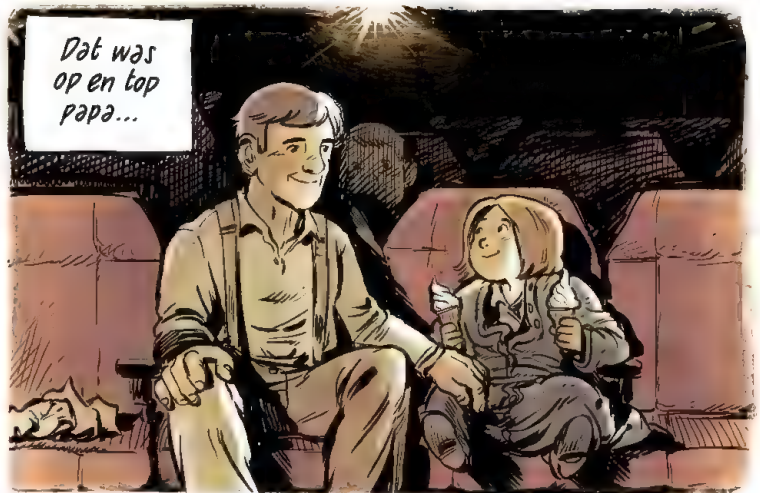
Maar papa was
niet boos.

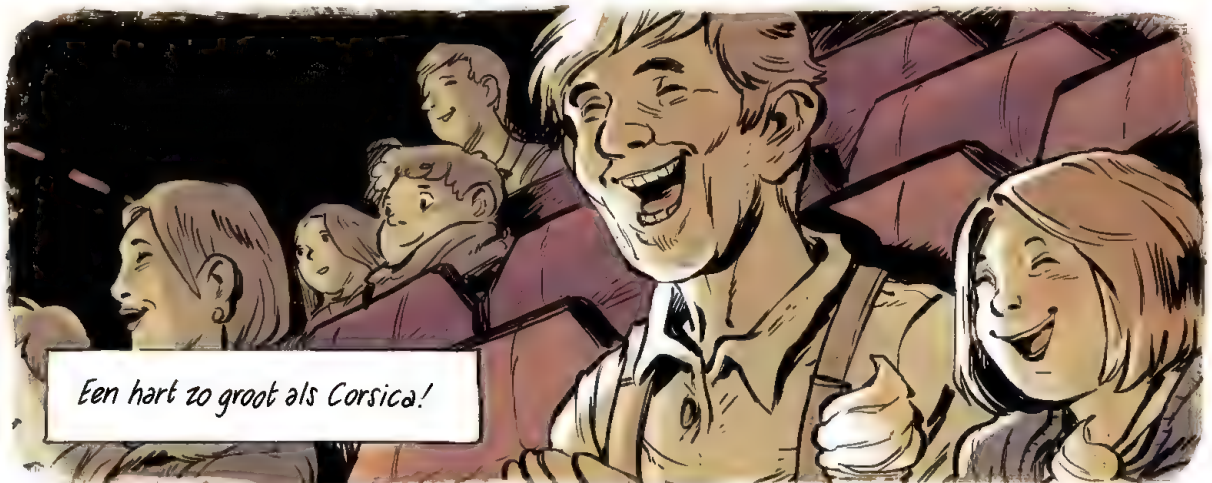
Hij zei: "Niet erg, liefje.
Iedereen plast wel eens
in zijn broek."

Om me te troosten kocht hij niet
1 maar 2 ijsjes!

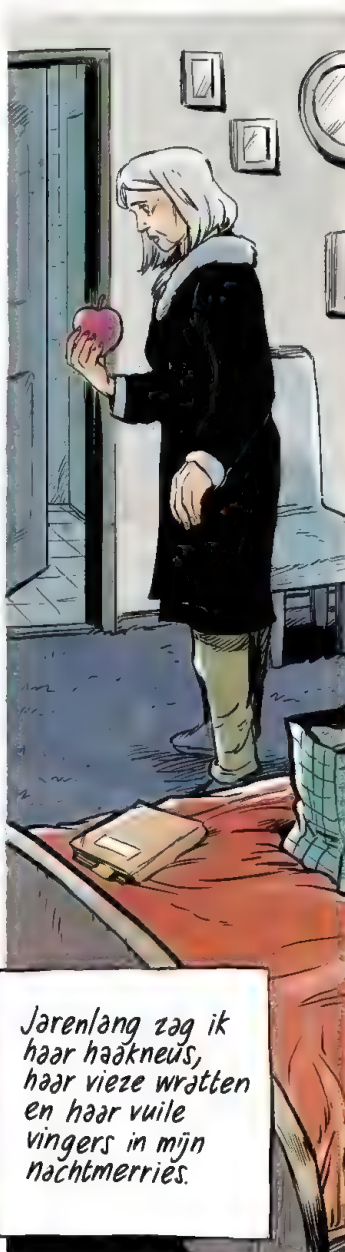
Dat was
op en top
papa...

Een hart zo groot als Corsica!

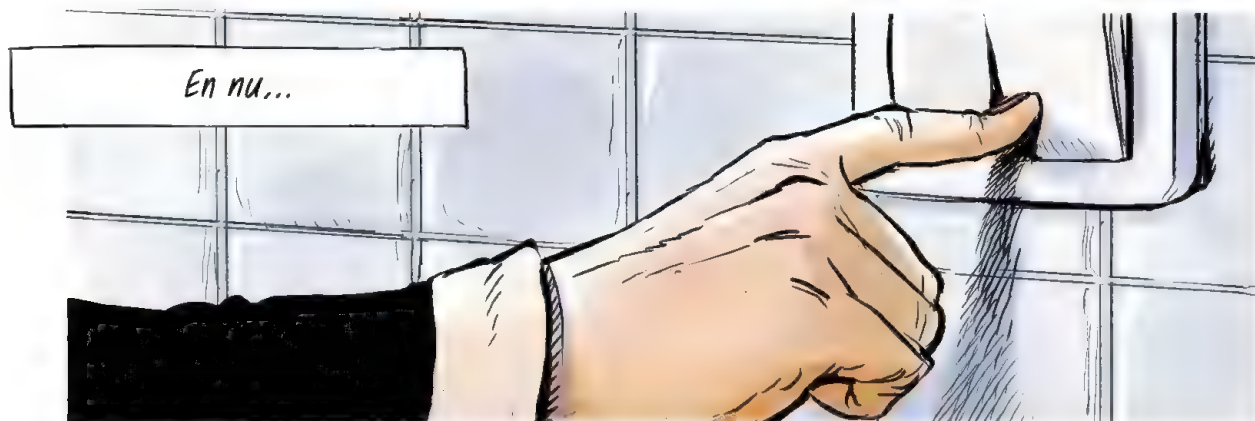
Vervloekte heks!

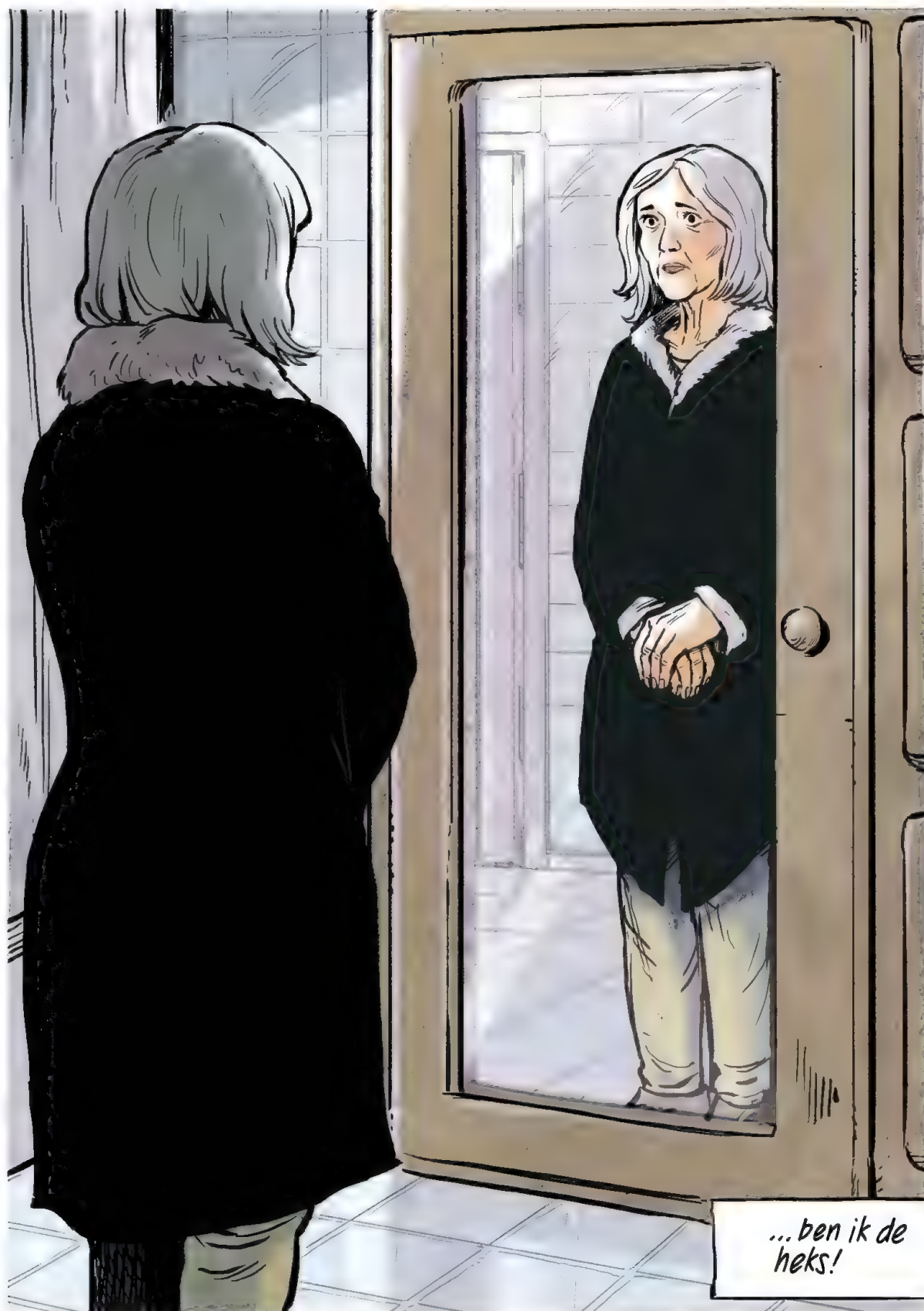
Jarenlang zag ik
haar haakneus,
haar vieze wratten
en haar vuile
vingers in mijn
nachtmerries.

Zelfs nu nog
weiger ik appels,
appelmoes of
appeltaart te
eten.

En nu...

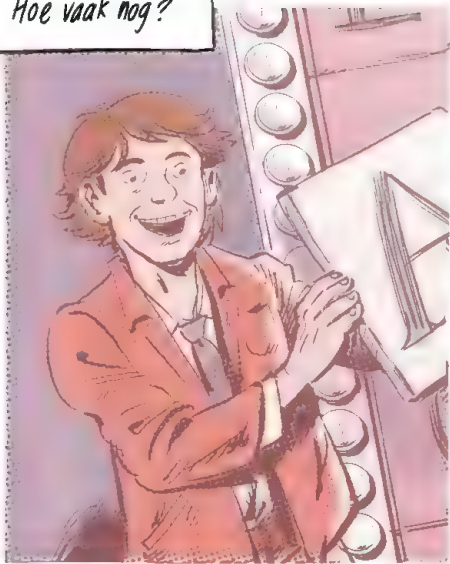

2.

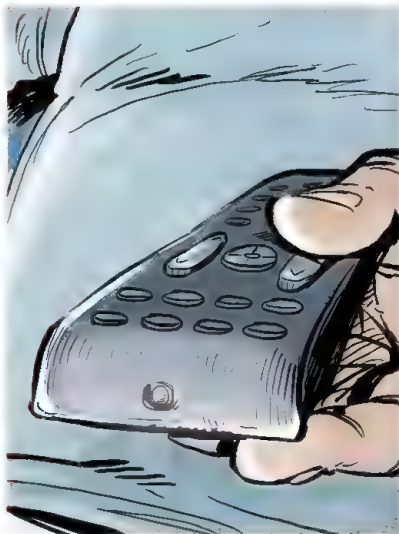
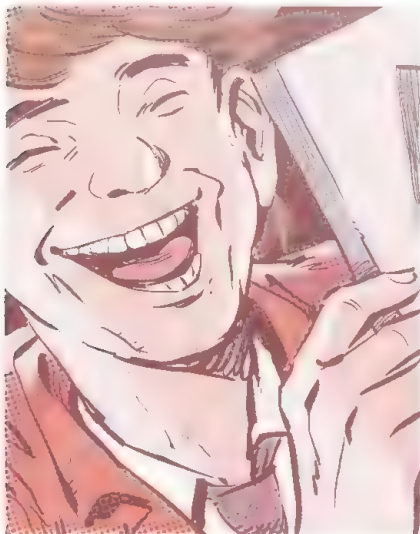
De rest van mijn leven

Hoe vaak nog?

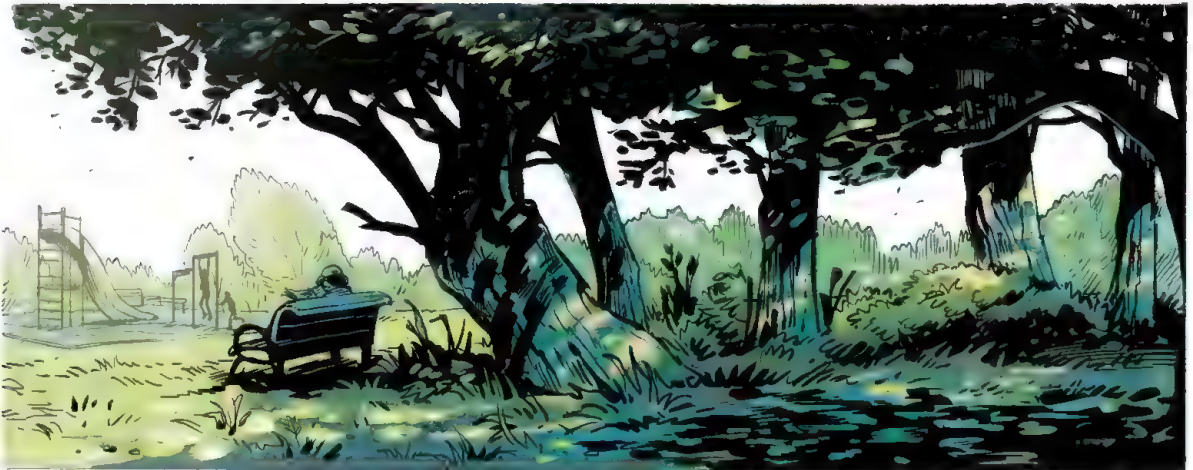

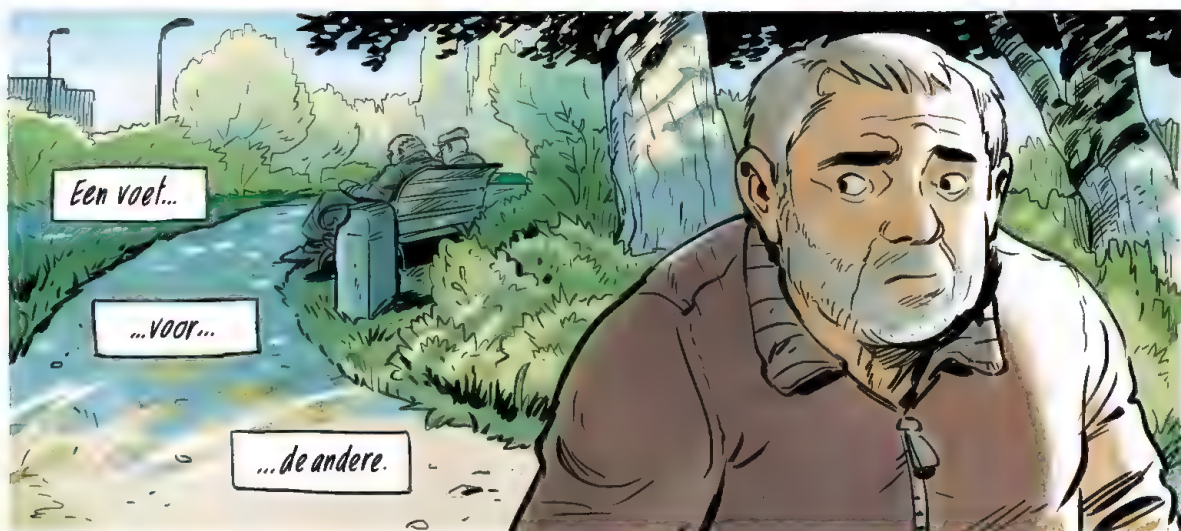
Hoe vaak moet ik nog
mijn middagen vullen
met gelul op tv?

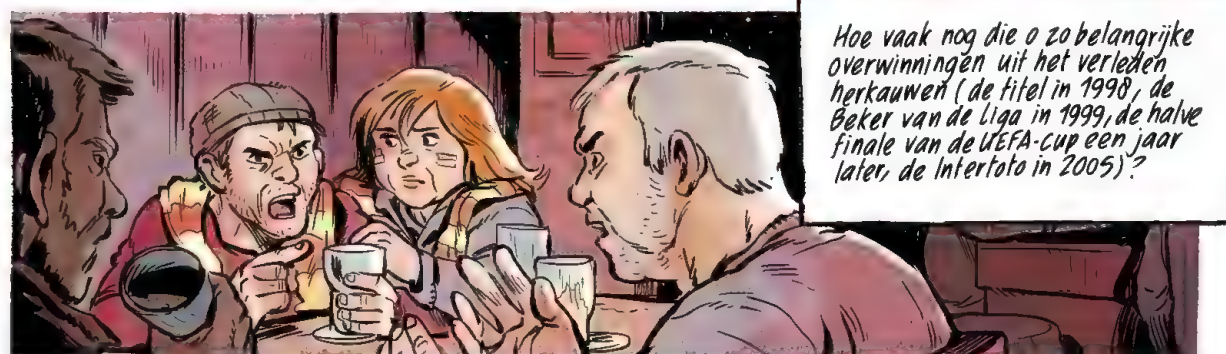
Leegte! Niks dan
leegte om mijn leven
op te vullen!

Hoe vaak nog gaan wandelen in het Parc de la Glissoire?

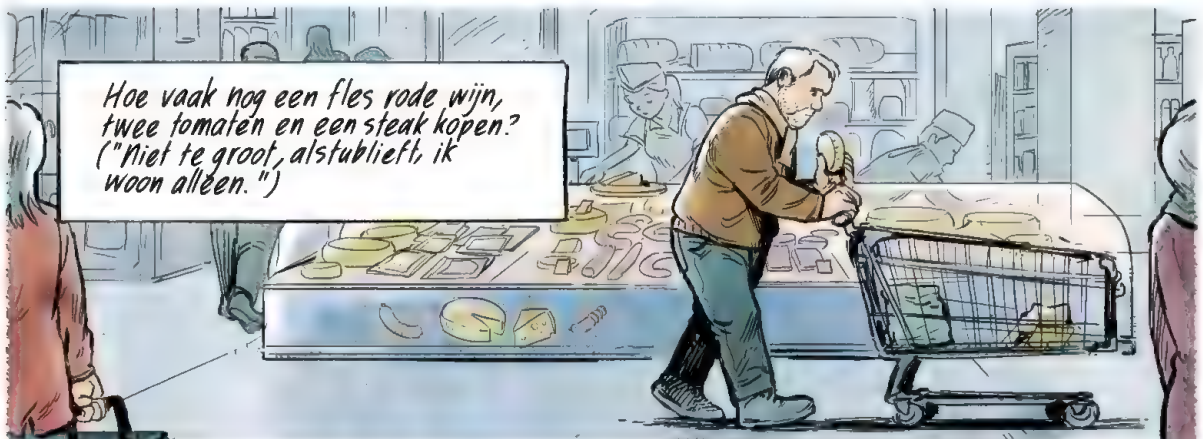

* Trainer van R.C. Lens tijdens de gouden jaren van de club.

Hoe vaak moet ik nog de laatste rij kiezen? Die van het kassiertje dat lijkt op een bekende Amerikaanse actrice... Hoe heeft ze ook alweer? Maar dan wat dikker, wat lelijker.

Haar vragen hoe het met haar baby gaat?

Haar een obligate glimlach ontfutselen?

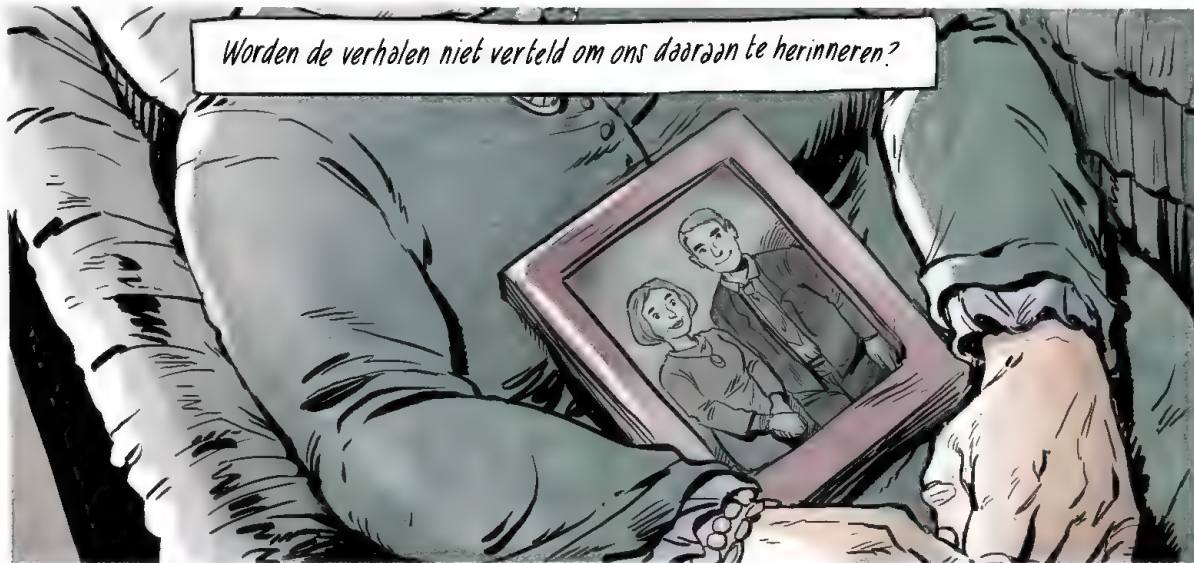

Om daarna met een tas die wel 5 ton lijkt te wegen over de bijna lege parking te lopen?

Wie in de appel bijt, sterft een beetje...

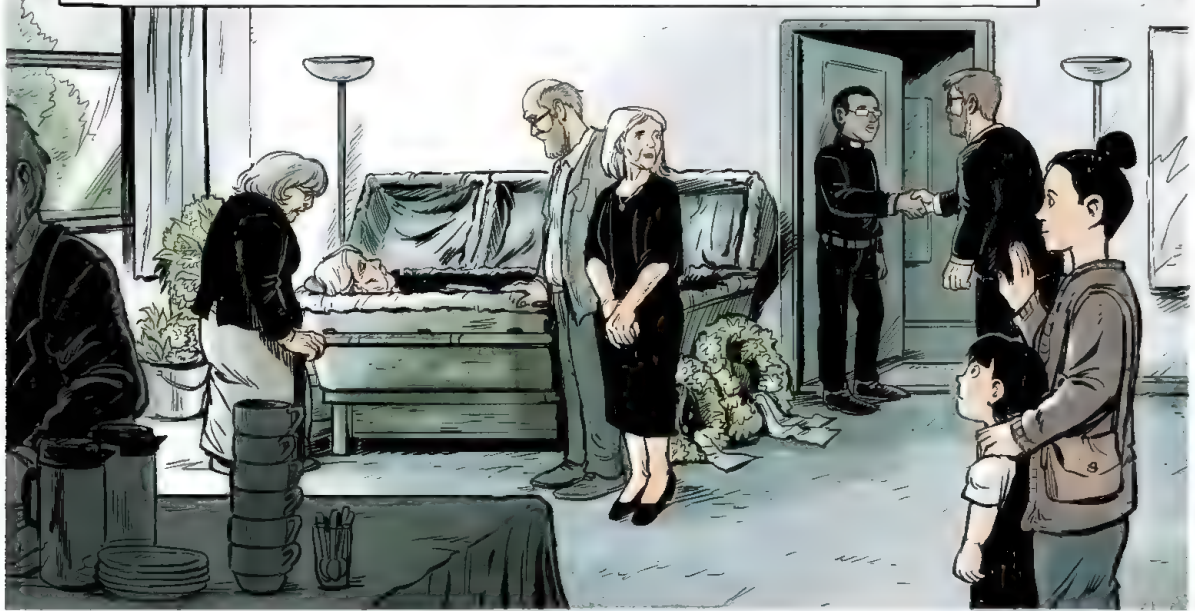

Worden de verhalen niet verteld om ons daaraan te herinneren?

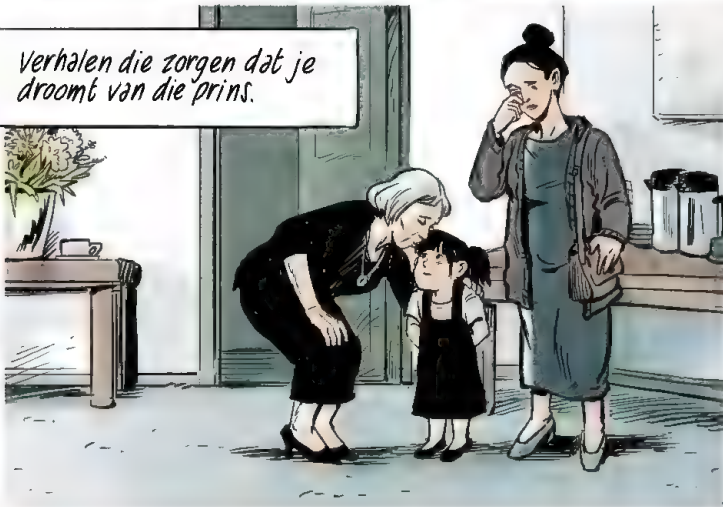

Miljoenen verhalen die 's avonds voor het slapengaan verteld worden om de kruipende schaduwen die we nachtmerries noemen, te verjagen. Ook die van mij toen ik klein was...

Verhalen die je laten geloven dat er altijd wel een prins - een knappe - zal zijn die je koude lippen kust en je weer tot leven wekt.

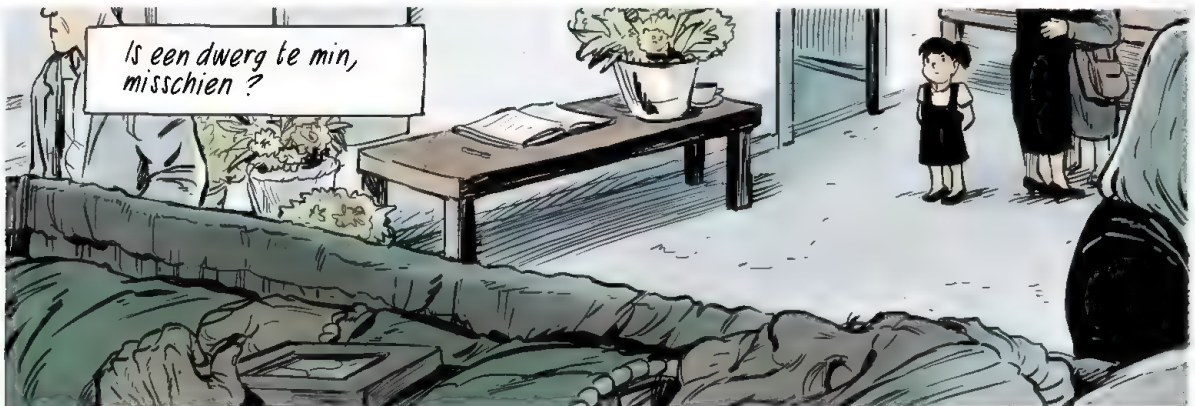

Verhalen die zorgen dat je droomt van die prins.

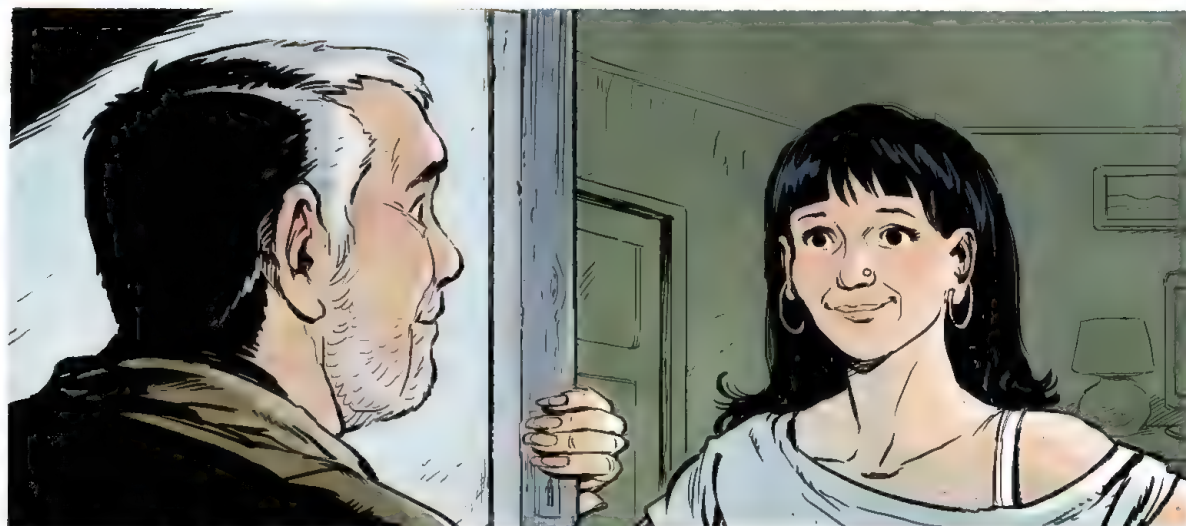
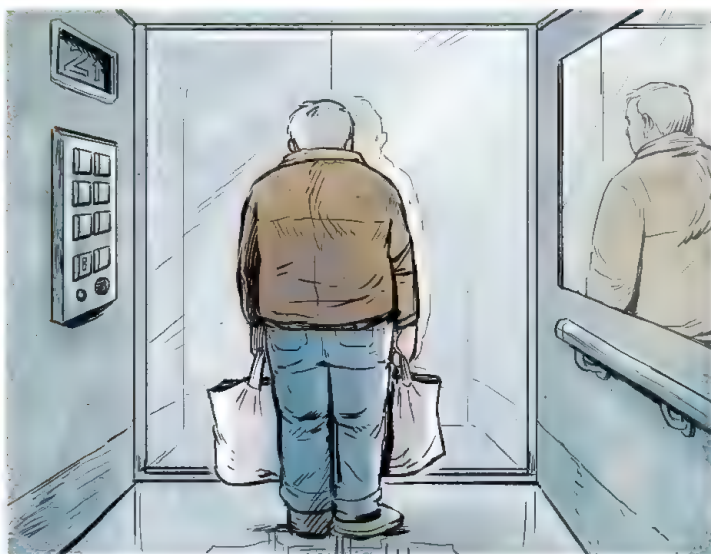
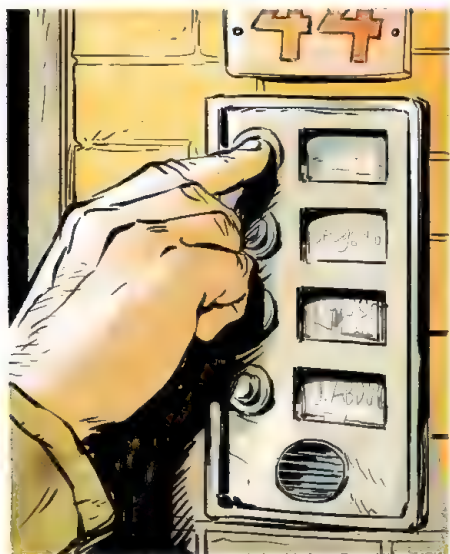

Waarom altijd een prins?

Is een dwerg te min, misschien?

Hoe vaak bezoekt ik nog
appartement 5C aan
de Avenue Voltaire
nummer 44?

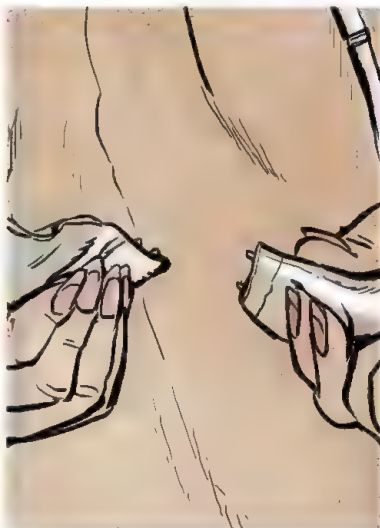
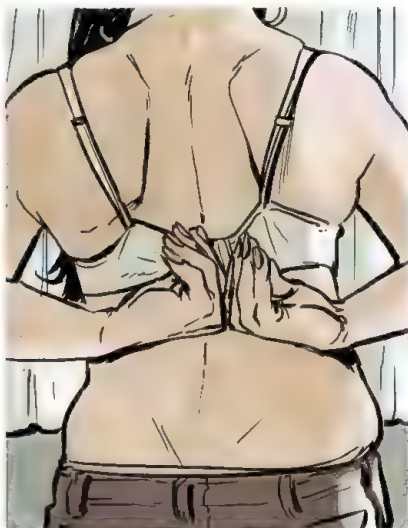
Hoe vaak nog maak ik dat zielige gebaar waarmee ik 100 euro uit mijn portefeuille haal? Beschroomder dan een schooljongen die in zijn blootje voor de verpleegster staat tijdens het medisch onderzoek?

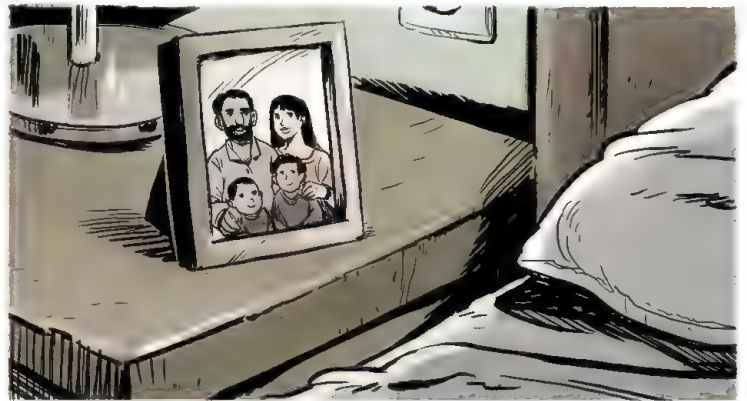
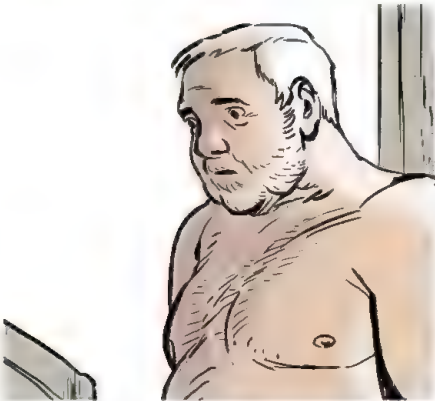
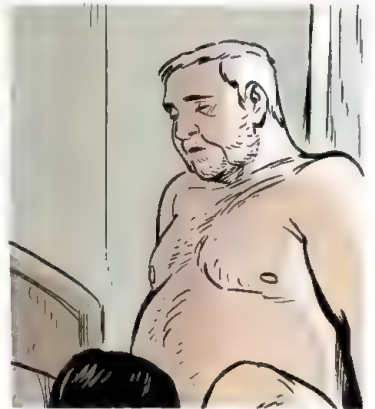
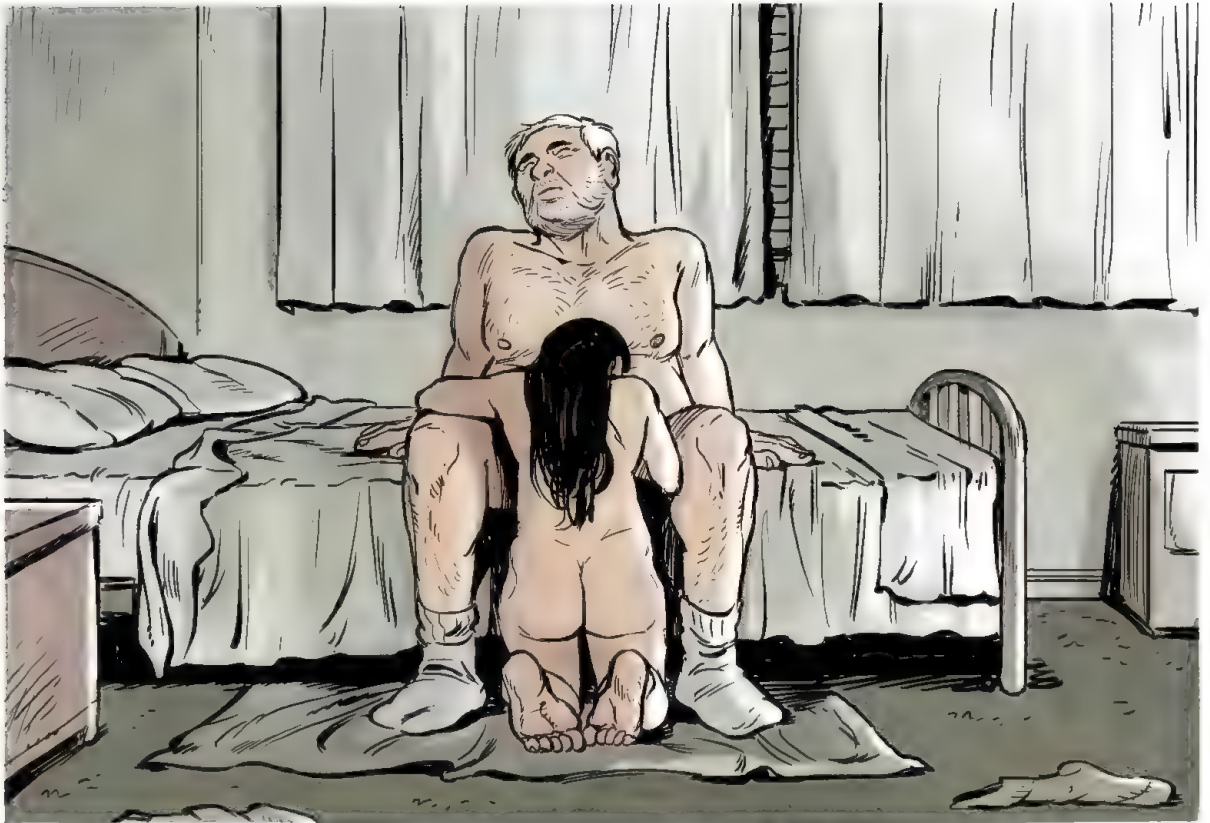

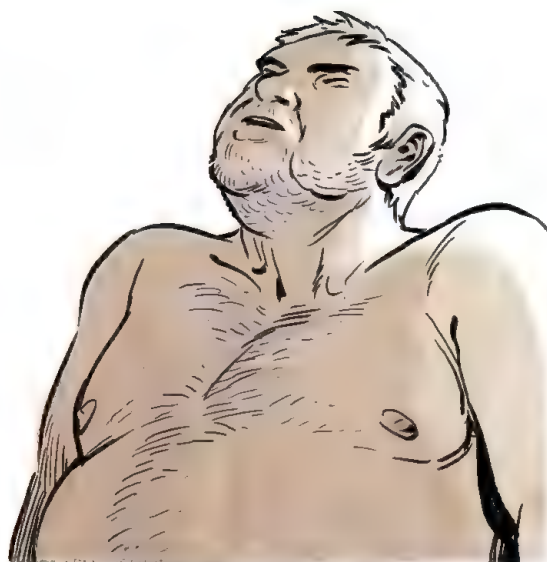
Hoe vaak moet ik nog die lieve glimlach ondergaan van die vrouw die mijn dochter zou kunnen zijn...

... en zich gedraagt alsof ze mijn moeder is?

Niets triesters dan een
gebruikt condoom...

... dat door een geoefende hand van je
halfslappe lul getrokken wordt...

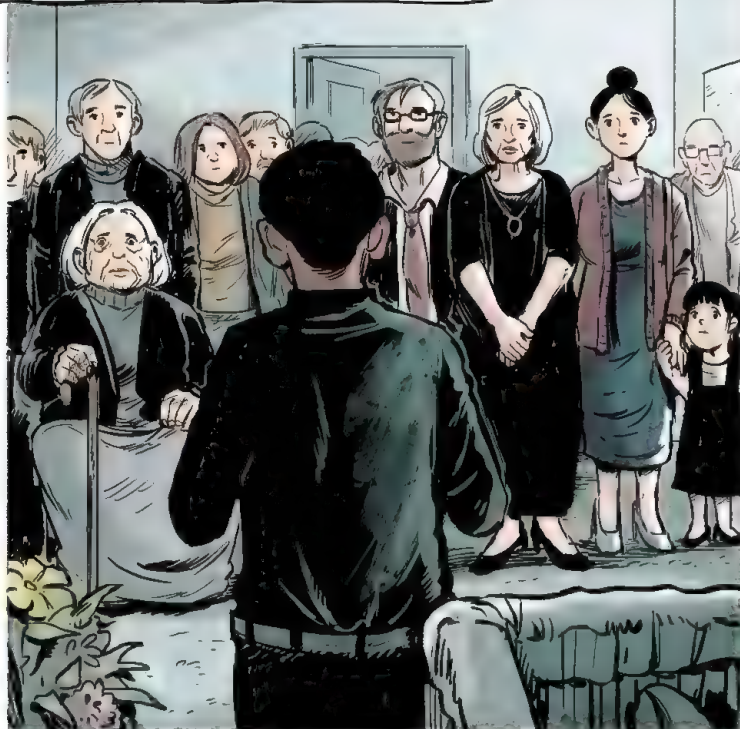

... en routinematig dichtgeknoopt wordt...

En die glimlach!
Zo lief, zo zacht...

Wat als die charmante jonge priester, al is hij geen prins...

...mama een kus op de lippen zou geven? zou dat niet mooi en ongelooflijk zijn?

Wat als hij haar terug tot leven wekte?

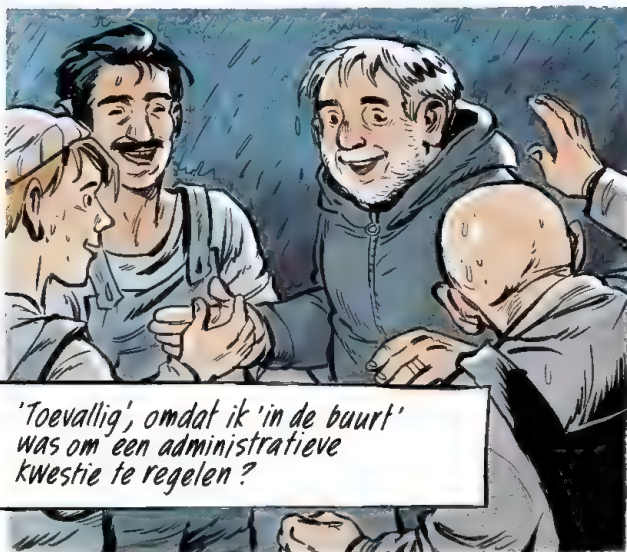
Wat dan?

Hoe vaak moet ik mijn makkers
nog gaan begroeten?

'Toevallig', omdat ik 'in de buurt'
was om een administratieve
kwestie te regelen?

Omdat ik... (volgende keer zoeken
naar een nieuwe uitvlucht!).

Hoe vaak moet ik nog
een rondje trakteren?
("Ik sta erop!")

Hoe vaak nog die
anekdote herkauwen
over de keer dat we
met de vrachtwagen
naar Lille in België
reden terwijl we in
Lille in Frankrijk
moesten zijn?

En uiteraard sprak
niemand van ons een woord
Nederlands!

Ha! Ha! Ha! Sukkels!

En die keer toen we die
Zweedse liftsters oppikten die
lifters bleken te zijn...

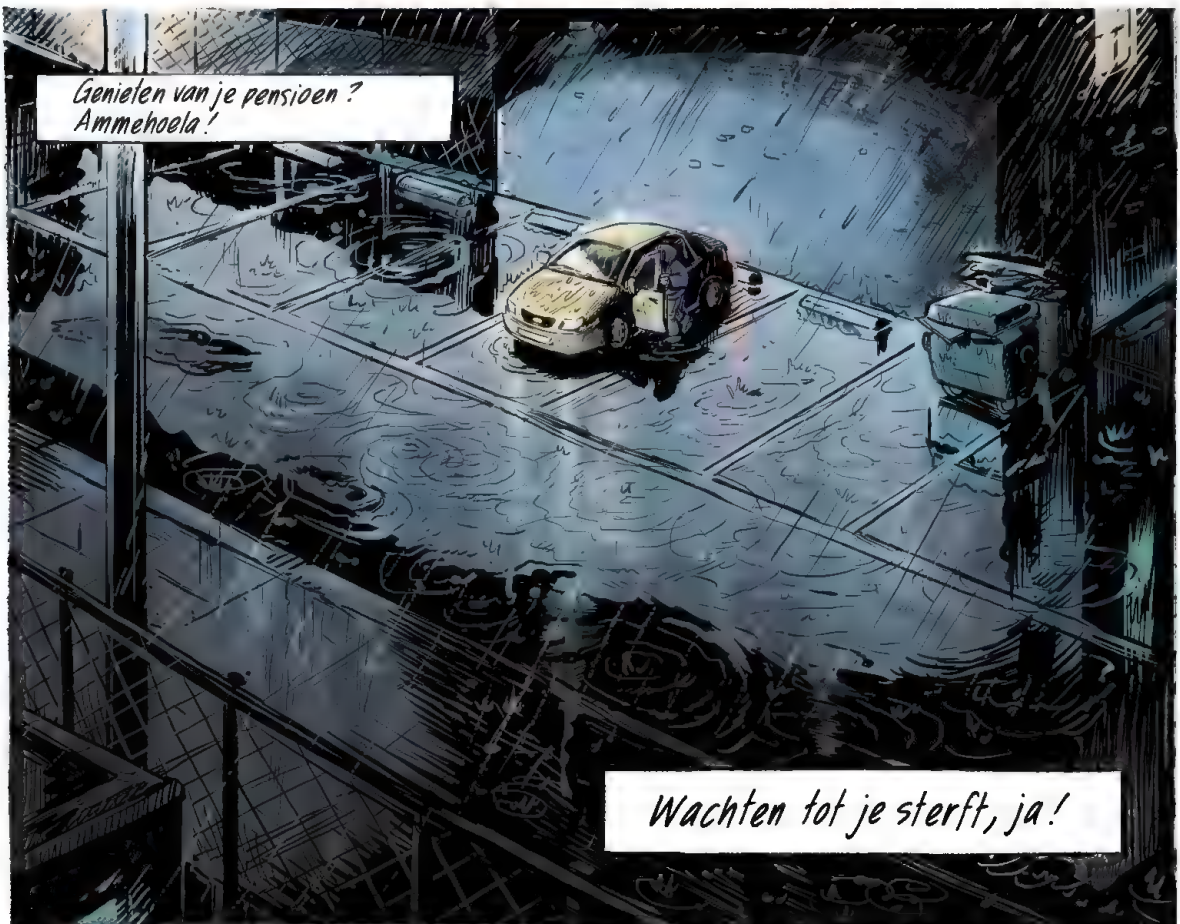
Hoe vaak moet ik hen nog zeggen dat ik eindelijk tijd heb om te genieten van het leven?

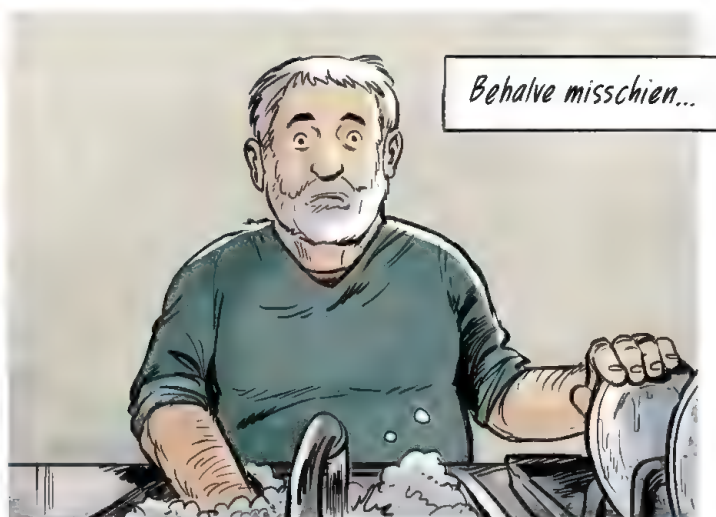
Terwijl de tijd eigenlijk langzaam aan je vreet, zoals de zee de kliffen afkalft. Maar dat zeg je niet.

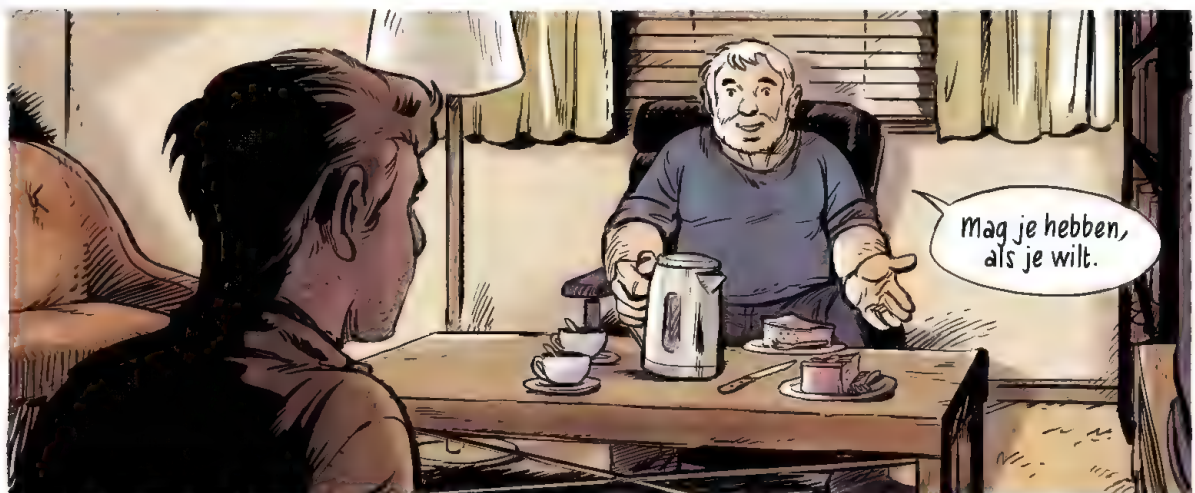

Genieten van je pensioen?
Ammehoela!

Wachten tot je sterft, ja!

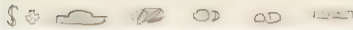
3.

Covergirl

KIES DE VROEDVROUW DIE HET BEST BIJ U PAST!

THUIS BEVALLEN?

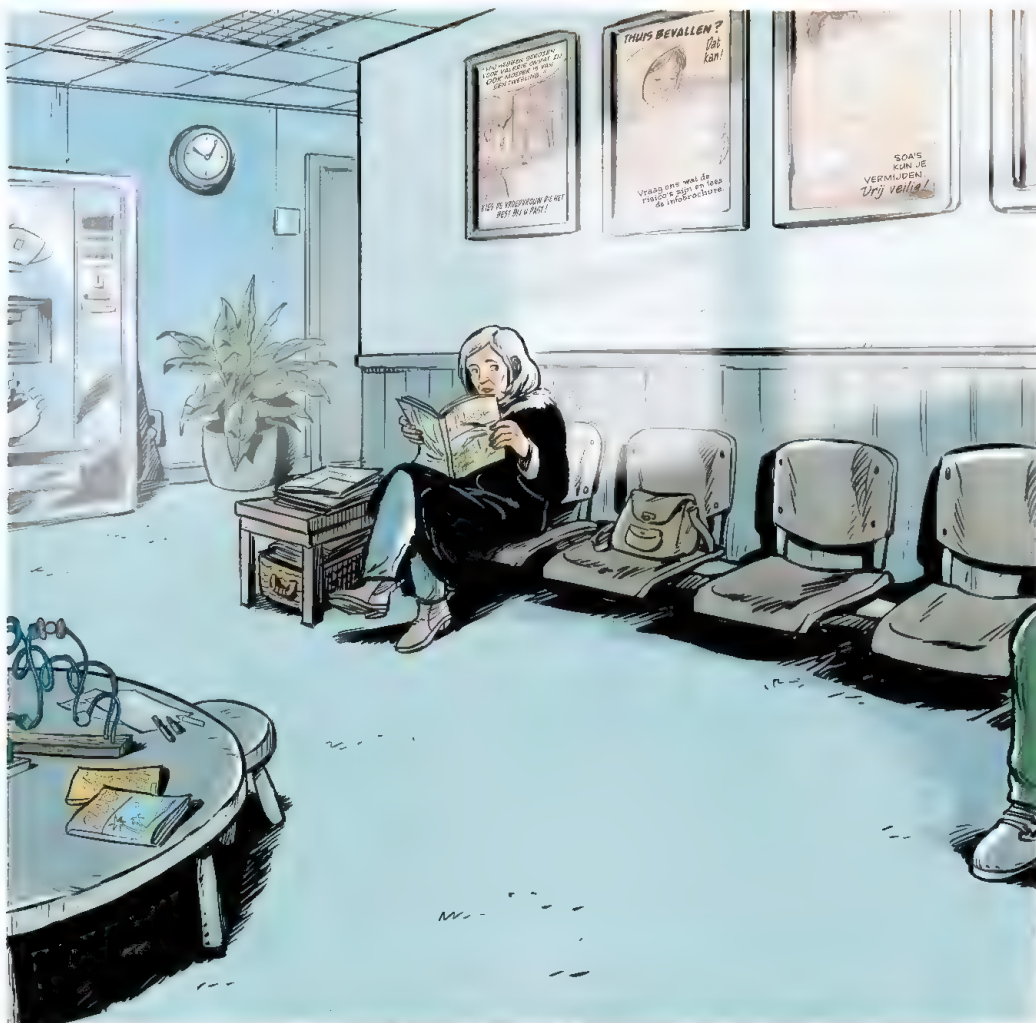
Dat kan!

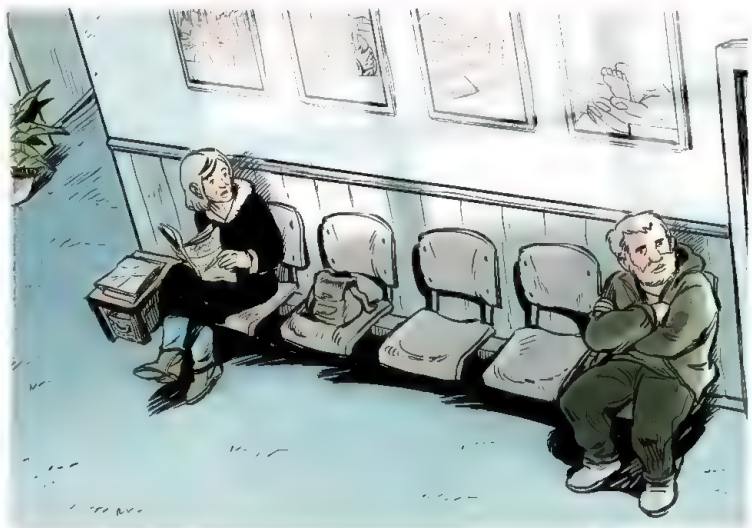

Vraag ons wat de risico's zijn en lees de infobrochure.

SOA'S KUN JE VERMIDEN.
Vrij veilig!

Mag ik vragen...
Wat hebben boeken u misdaan
dat u ze zo haat?

Ze hielpen m'n
rug naar de kloten!
Dat hebben die verdomde
boeken gedaan!

Ik ben m'n hele leven verhuizer geweest. Ik heb dus
tonnen boeken versleept. Hele kisten vol!
Hele bibliotheken!

En ik
kan u zeggen...
Victor Hugo
of Hugo Claus...
Ze wegen even-
veel!

En u, wat doet u in het leven? Behalve
vijftigers versieren in wachtkamers,
bedoel ik...

Ik heb een kaaswinkel,
aan de Rue Kessel 47. U hebt 't
vast al eens gezien.

Ik vond u er al smakelijk uitzien!

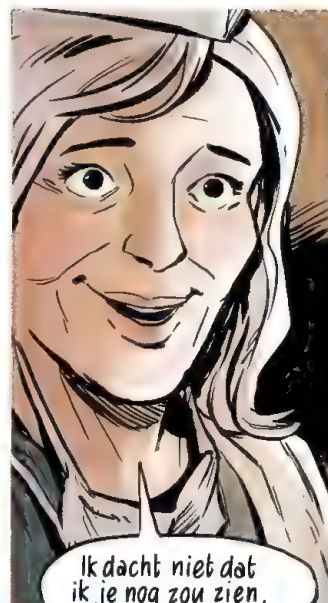

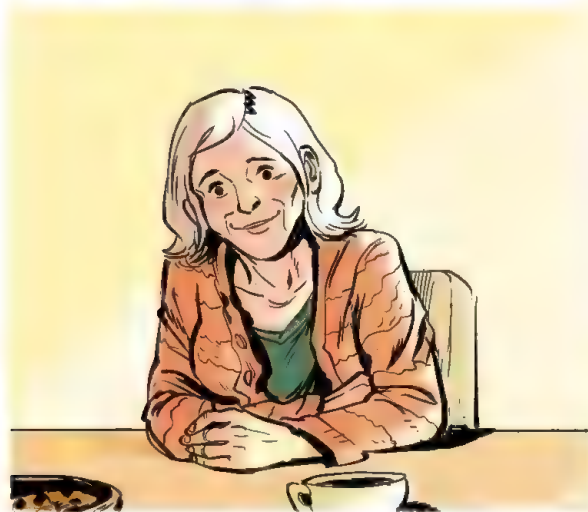

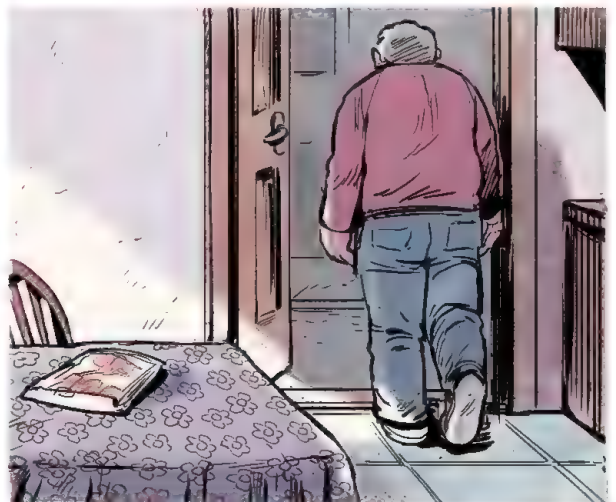
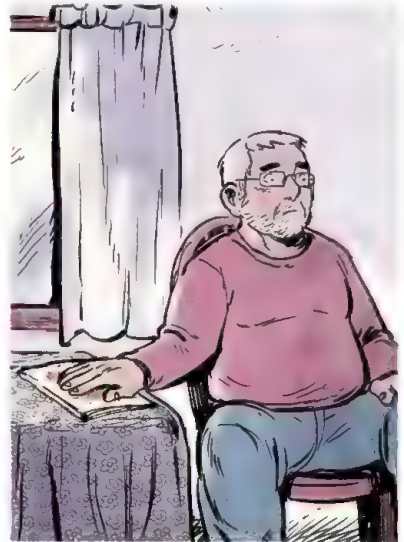

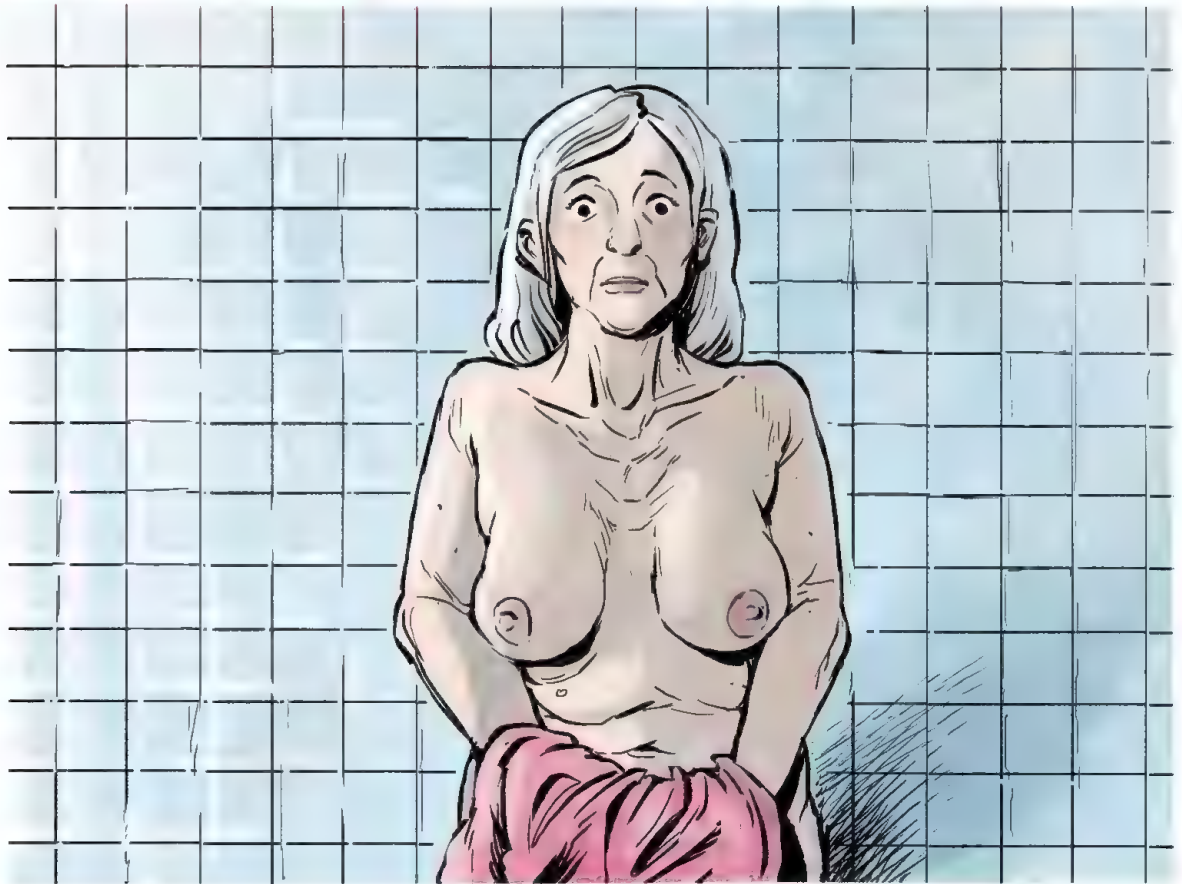
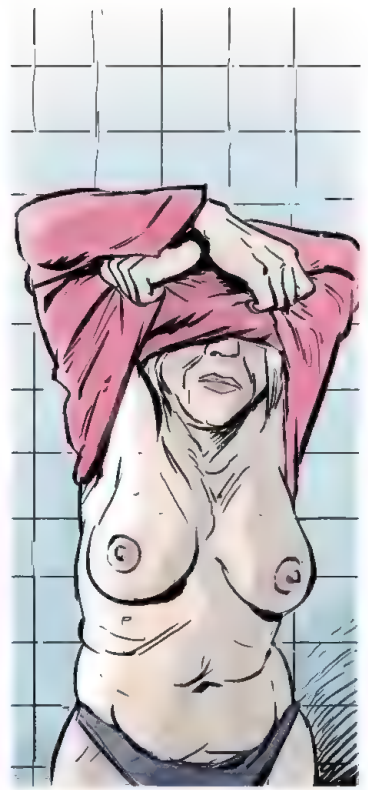

Het lichaam takelt sneller af dan de geest.

De tijd trekt rimpels, kwetst, vernedert...

... met spataders en menopauze...

...jaagt het op,
vervormt het...

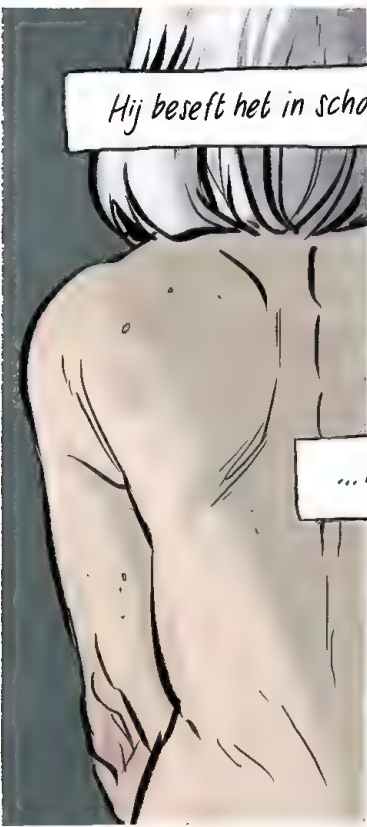
Het lichaam kan tegen
zijn verlies.

Maar de geest is een slechte verliezer.

Hij blaast pas na een tijdje hetzelfde aantal kaarsjes uit als het lichaam.

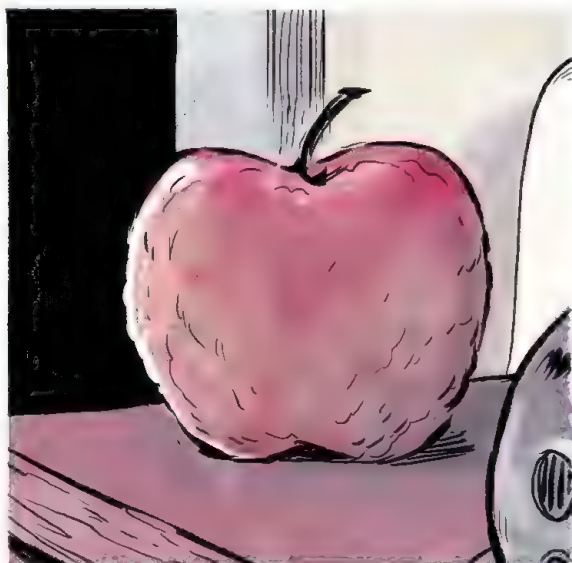
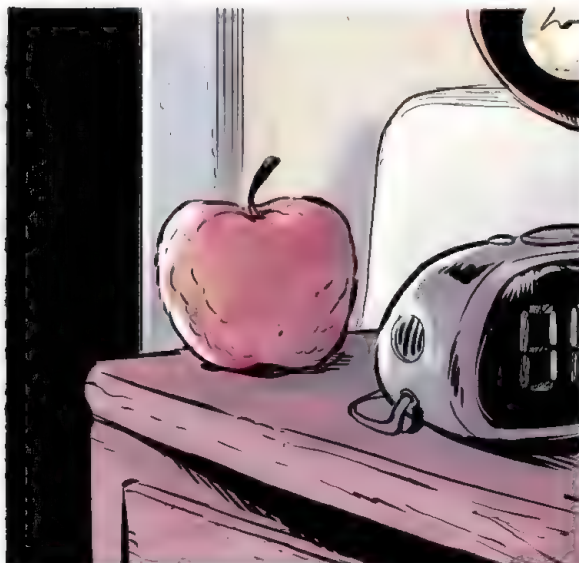
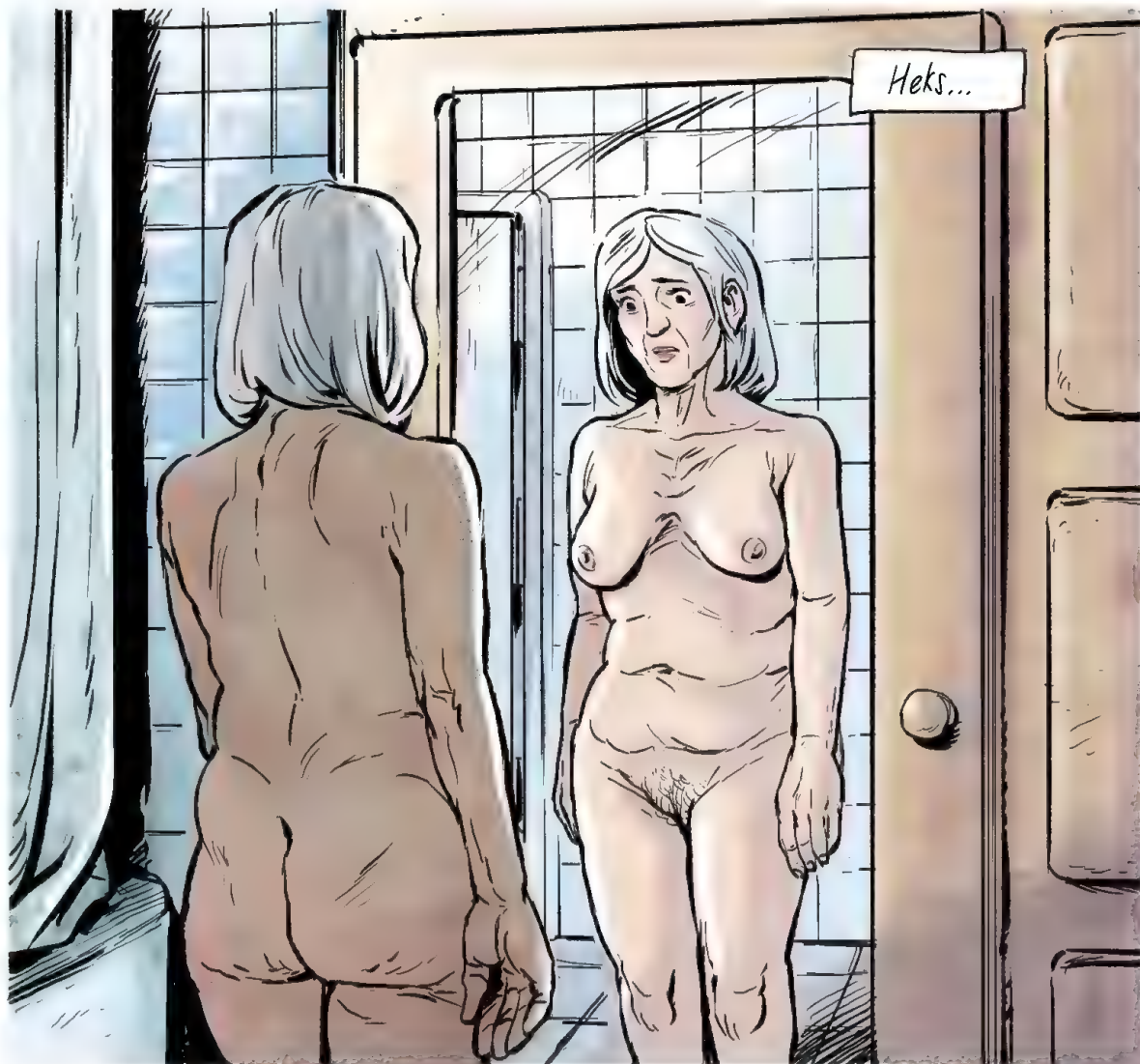
Hij beseft het in schokken...

...na pijnlijke inzichten...

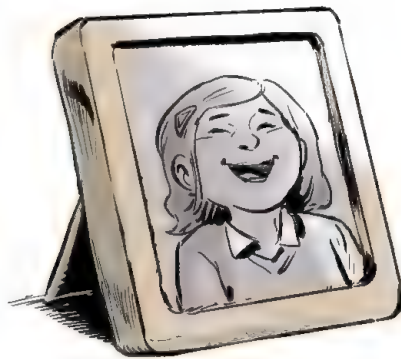

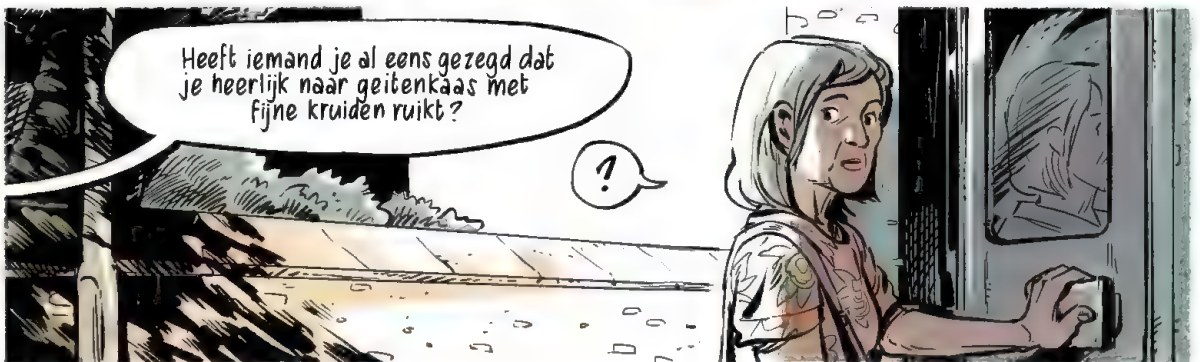
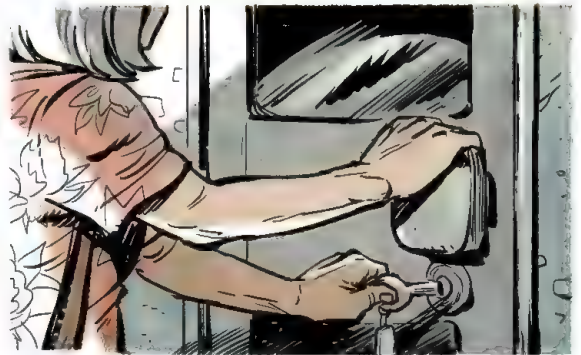
...herhaaldelijk afgrijzen.

4.

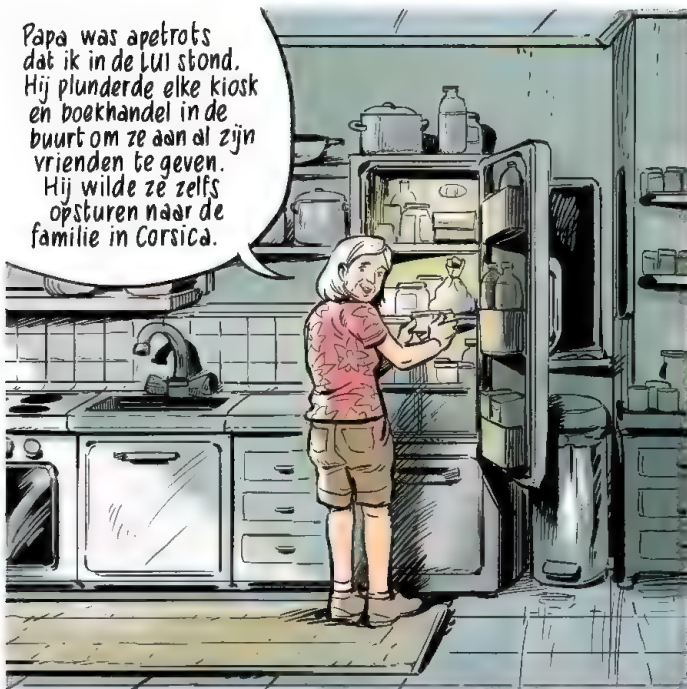
Het lachende meisje op de foto

Papa was apetrots dat ik in de lul stond. Hij plunderde elke kiosk en boekhandel in de buurt om ze aan al zijn vrienden te geven. Hij wilde ze zelfs opsturen naar de familie in Corsica.

Toen hij de foto's in het magazine zag, had hij plots veel minder zin. Ha! Ha!

Ze zijn nochtans heel... artistiek.

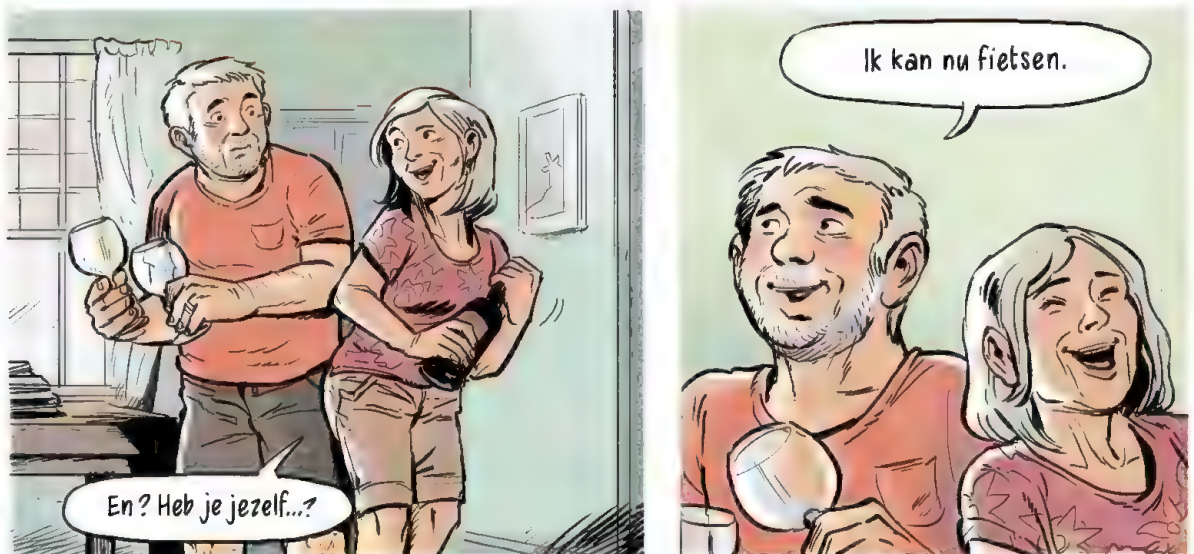
Heb je ze bekeken?

Eh... Ja.

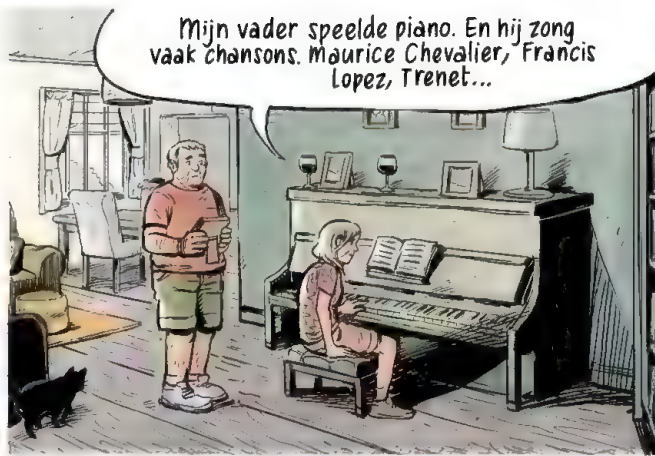
Ik kan nu fietsen.

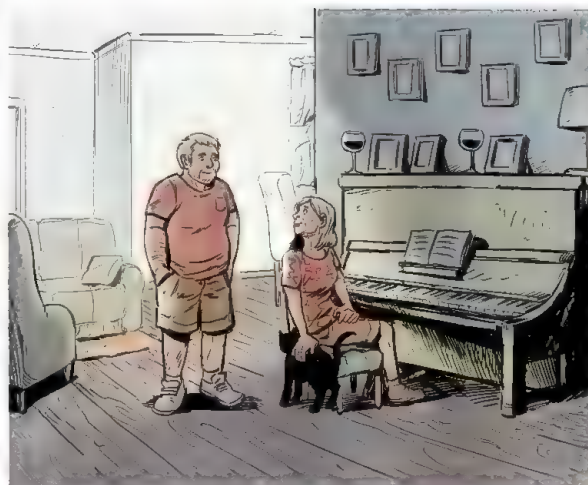
En? Heb je jezelf...?

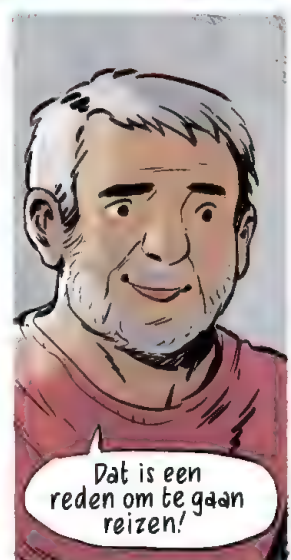
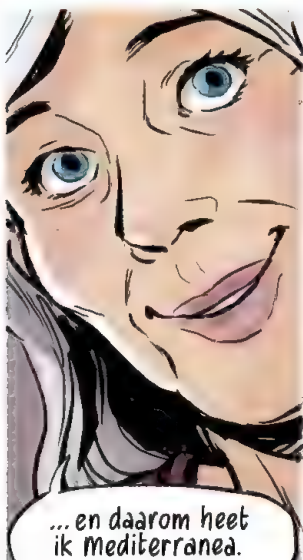

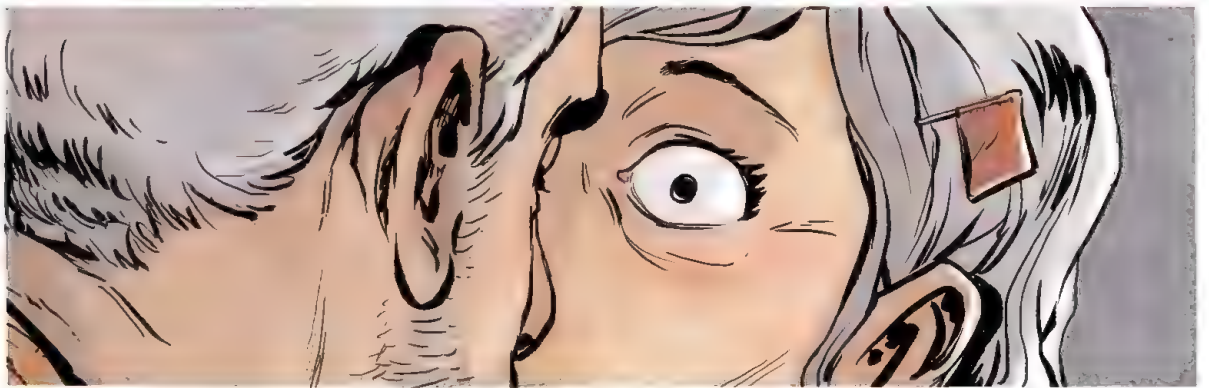

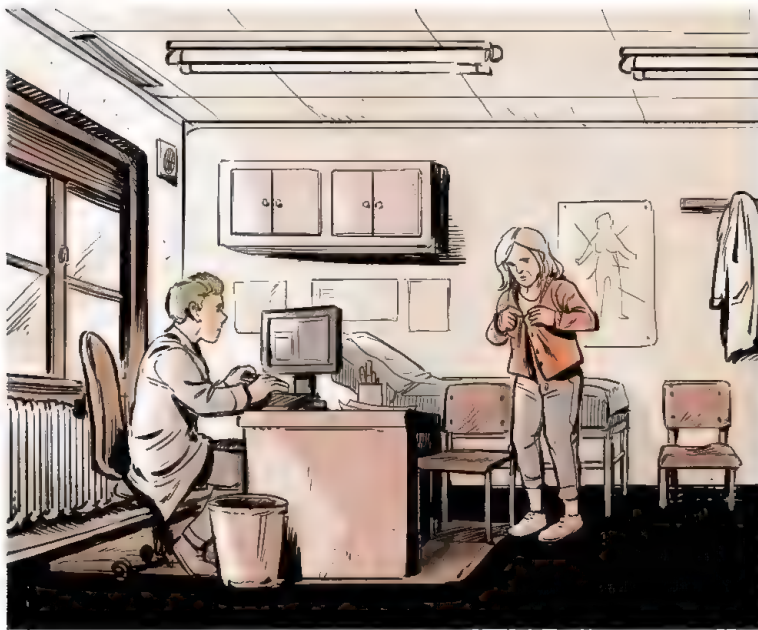

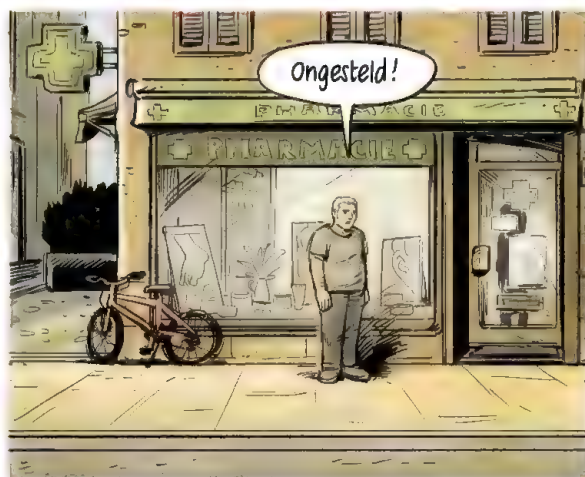

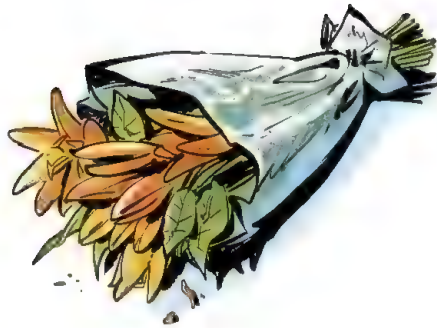

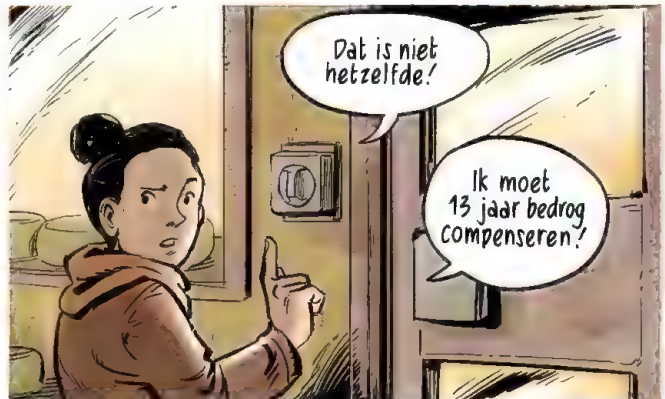
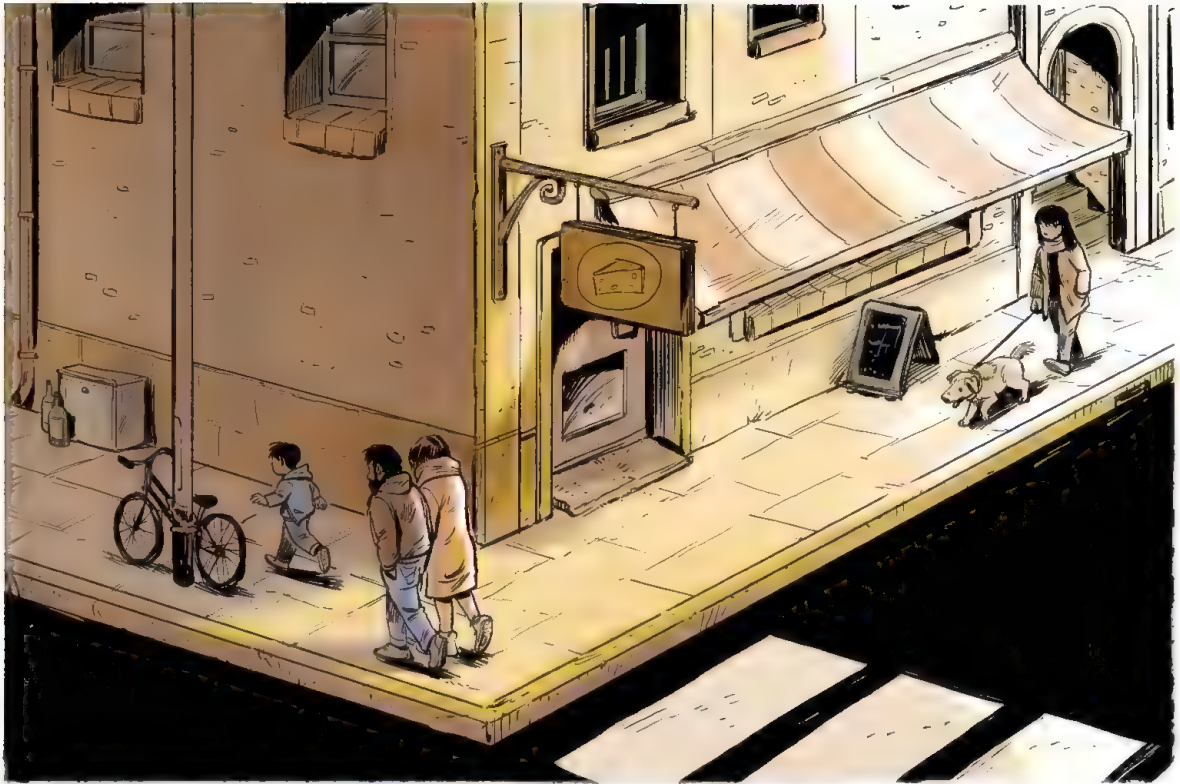

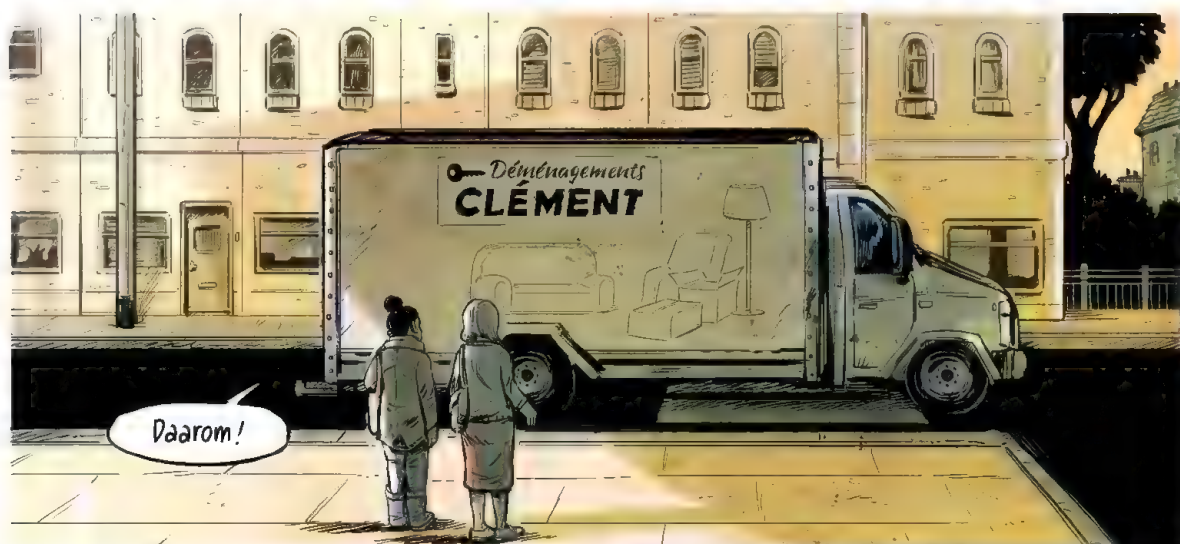
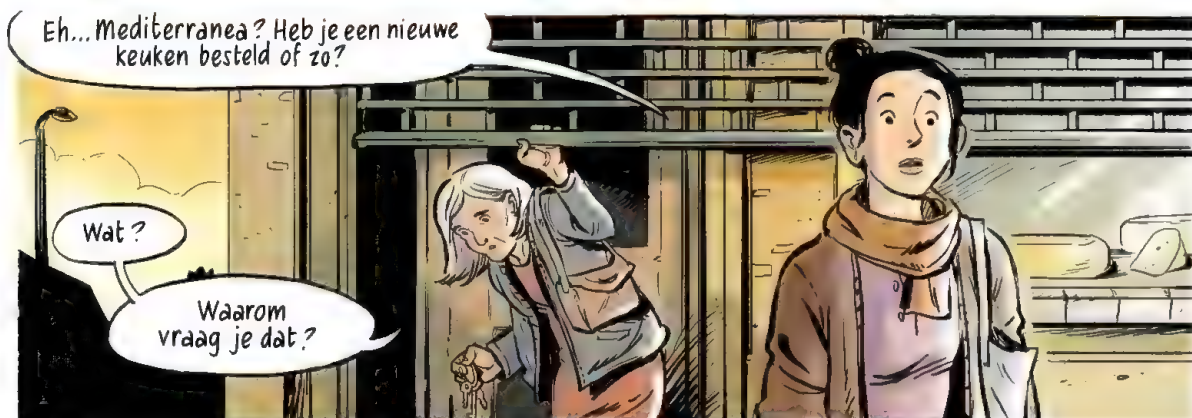

5.

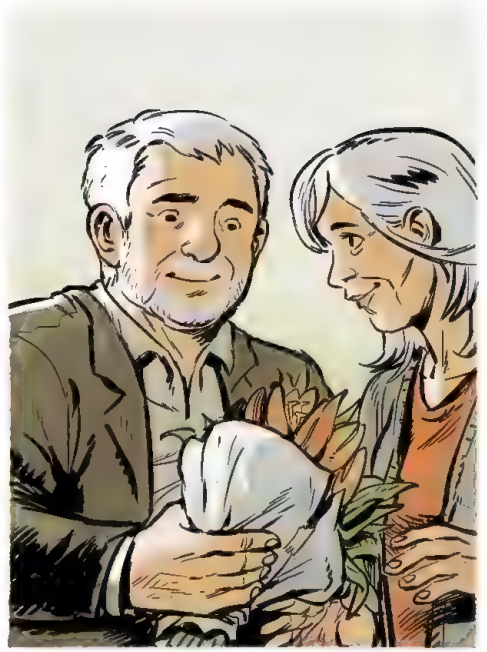
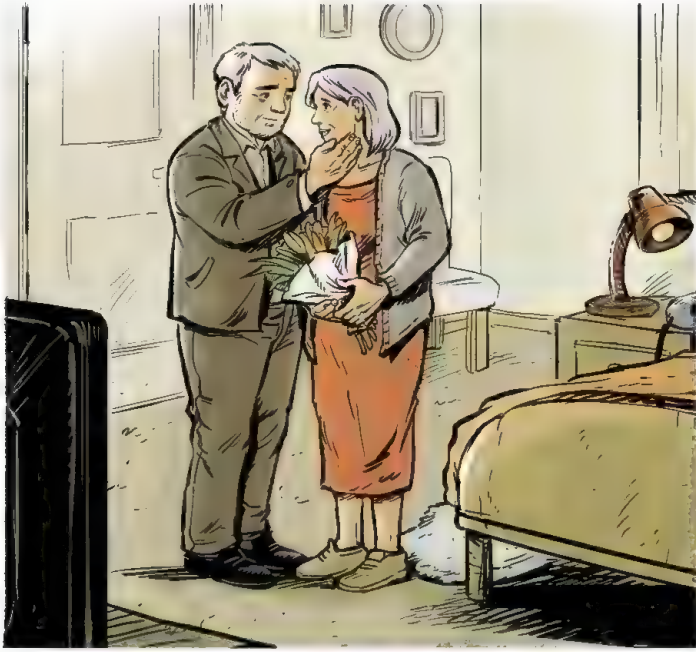
De vrouw die troost bood

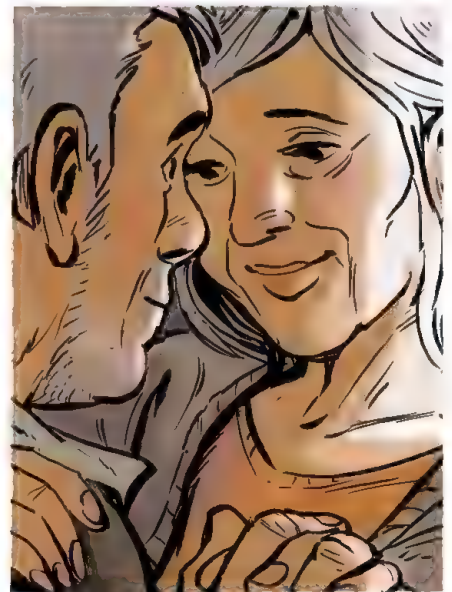
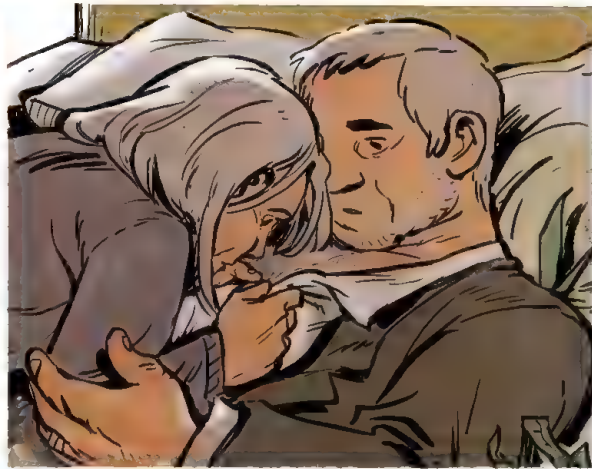

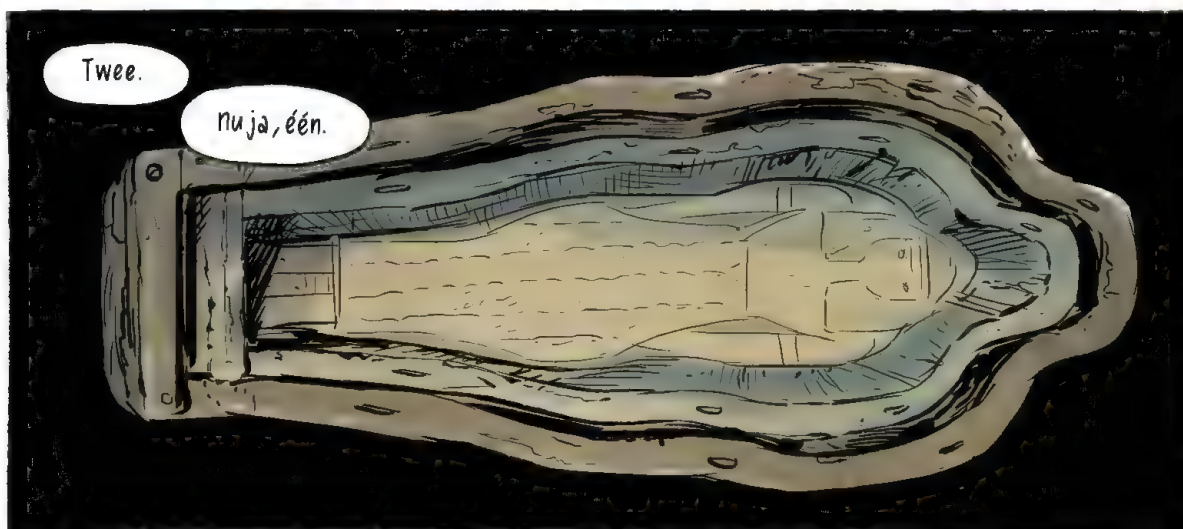

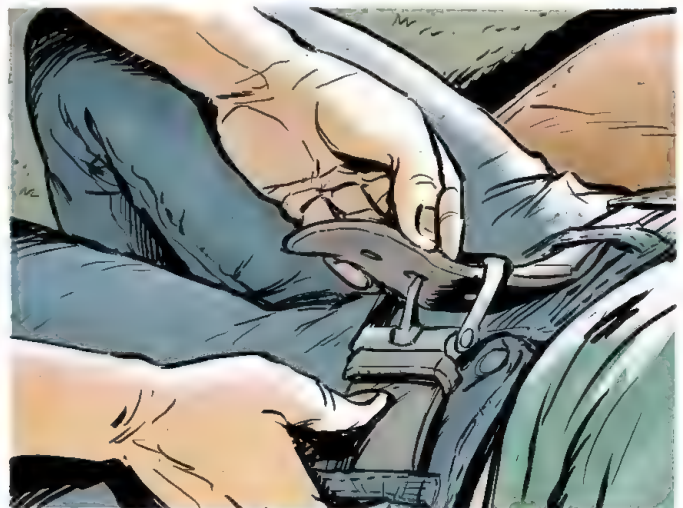
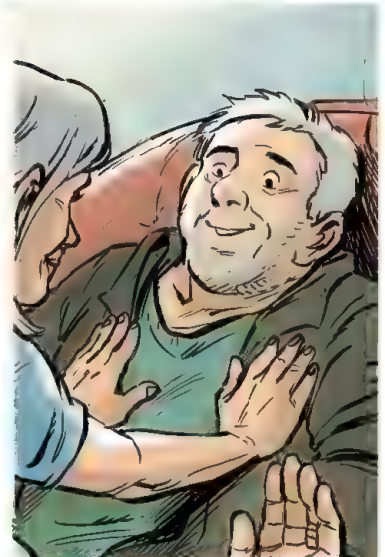
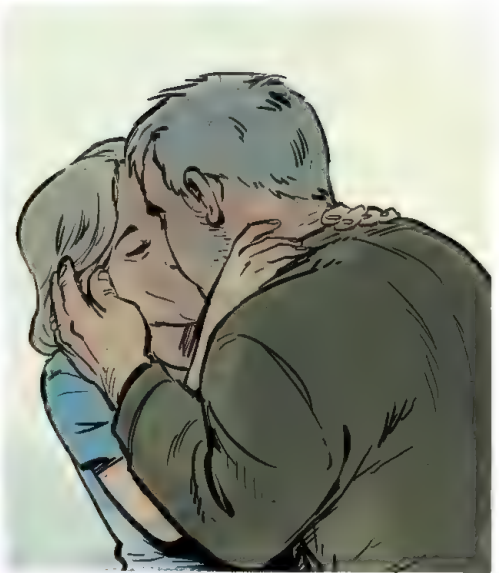
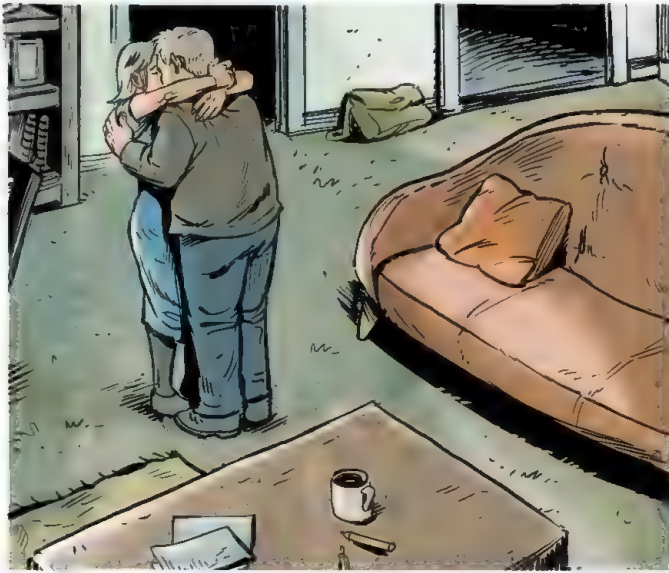

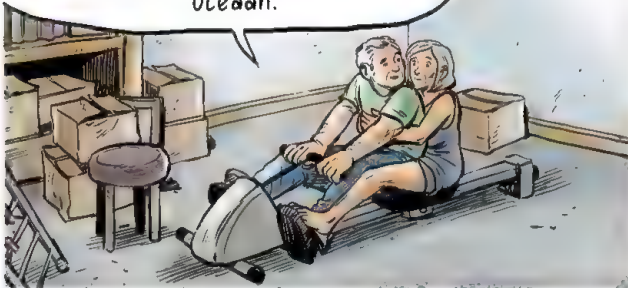

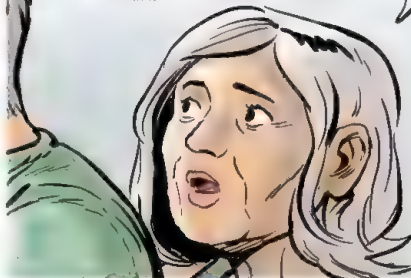

"Zo raakte het visje gekneld tussen twee takken, helemaal in de top van een boom."

Weet je... Soms voel ik me als dat visje, boven in die boom. Kijkend naar die immense oceaan.

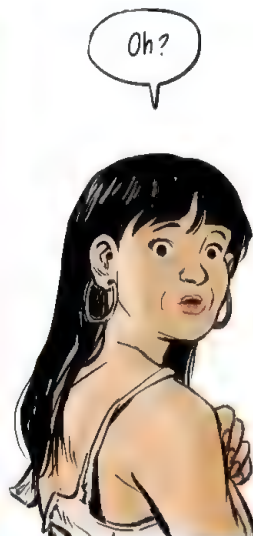
Odysseus? Het visje... Op het einde van je verhaal gaat het dood, daarboven in die boom, toch?

Het sterft, ja.

Maar da's niet erg. Het heeft de oceaan gezien!

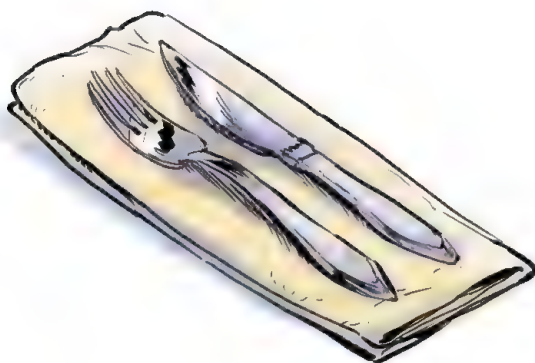

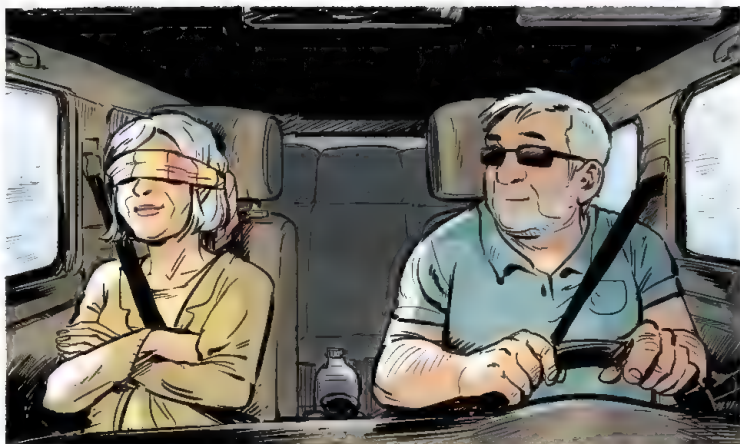

6.

De beste Russische eieren
ten westen van de Wolga

1 telefoontje!

1 telefoontje en je hele wereld
stort in!

Ach ja. Ze stierf
tenminste terwijl ze
plezier maakte.

Dat probeer ik mezelf toch al
21 jaar te vertellen...

Wat?!

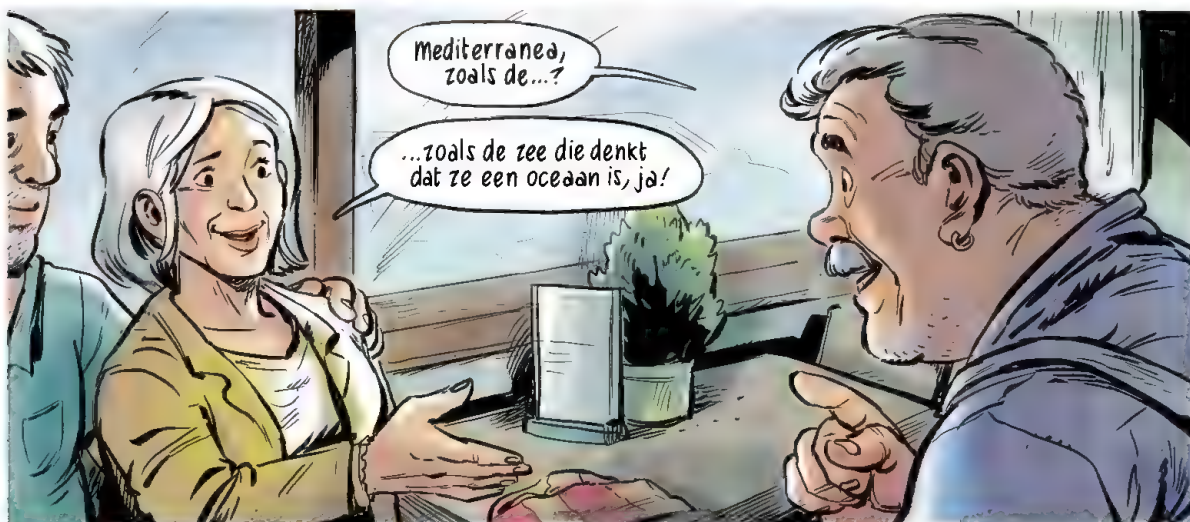

Is dat je ... 'klasserestaurant'?!

De beste Russische eieren ten westen van de Wolga!

Ik heb die 'hele oude uitgave', 'heel waardevol', ingebonden in leder, trouwens nog steeds. Penelope droomde ervan om ooit naar Griekenland te gaan, maar toen... Ik heb dus nog nooit met het vliegtuig gereisd.

Ik was zo nerveus!
Het was de eerste keer
dat ik me uitkleedde in het
bijzijn van een man. Maar ik
had alles gedaan voor een
foto in het boek der boeken:
de 3 SUISSES-
catalogus!

Bérengère had in de gevangenis gezeten. Iets met drugs. Papa heeft haar in dienst genomen. En toen ze uit de kassa stal, heeft hij haar niet ontslagen.

Zo was papa. Hij had een hart zo groot als Corsica!

De lastigste verhuizing ooit?

Die van een stripverzamelaar.
Een gepatenteerde gek! Hij moet zo'n
15.000 albums gehad hebben! We hebben
er eentje gejat om te zien of hij het zou
merken... En ja hoor, hij had het
gemerkt, de oetlul!

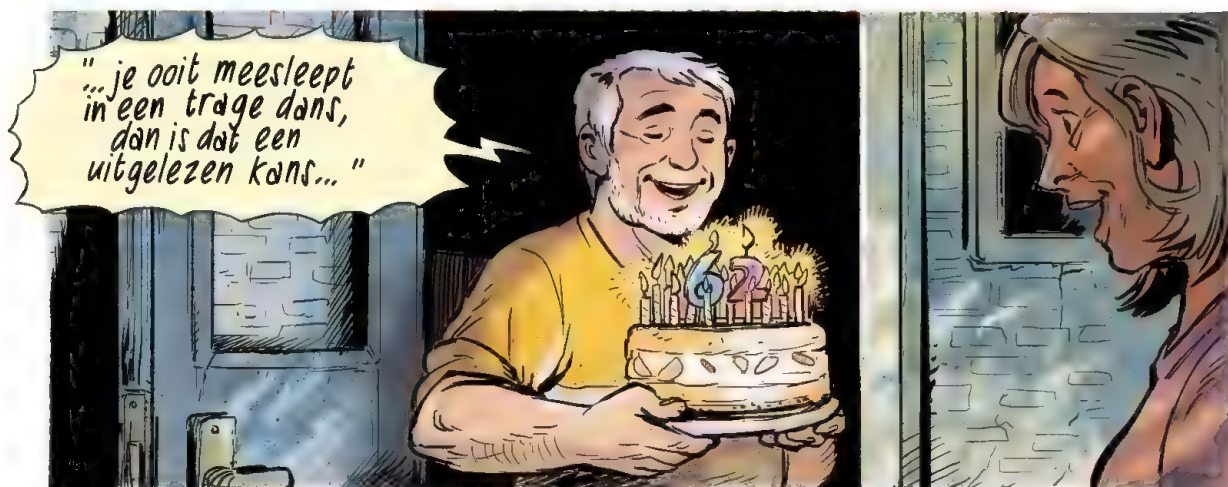

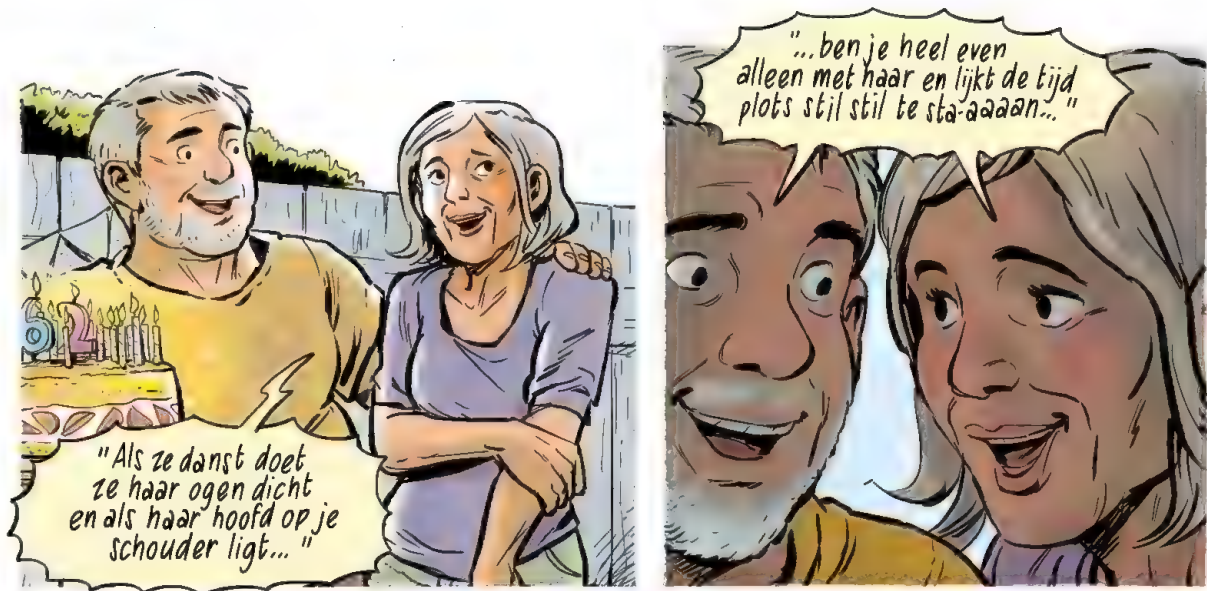
Nog een Saint-Glinglin?

Nog een
Saint-Glinglin!

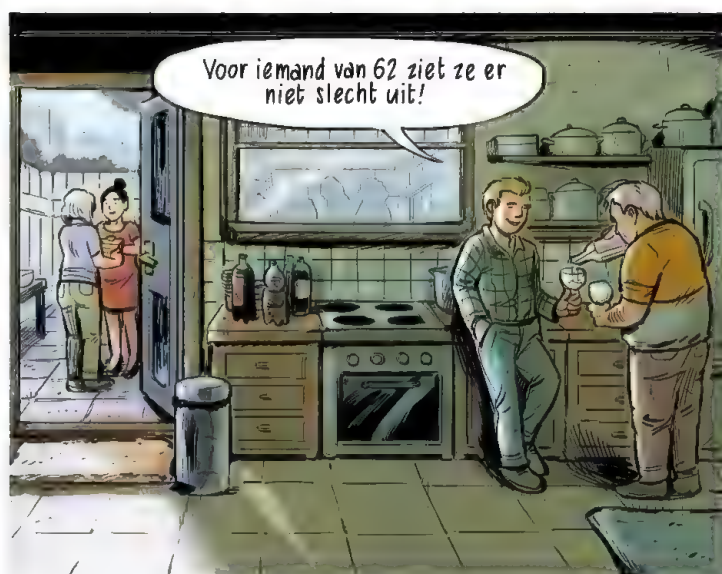

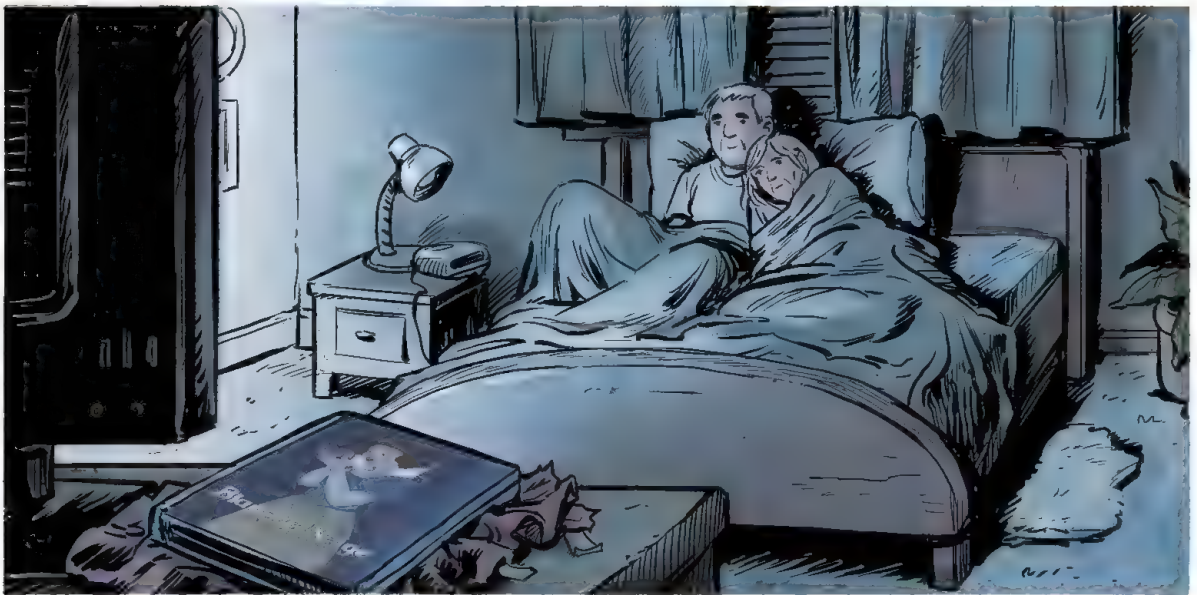

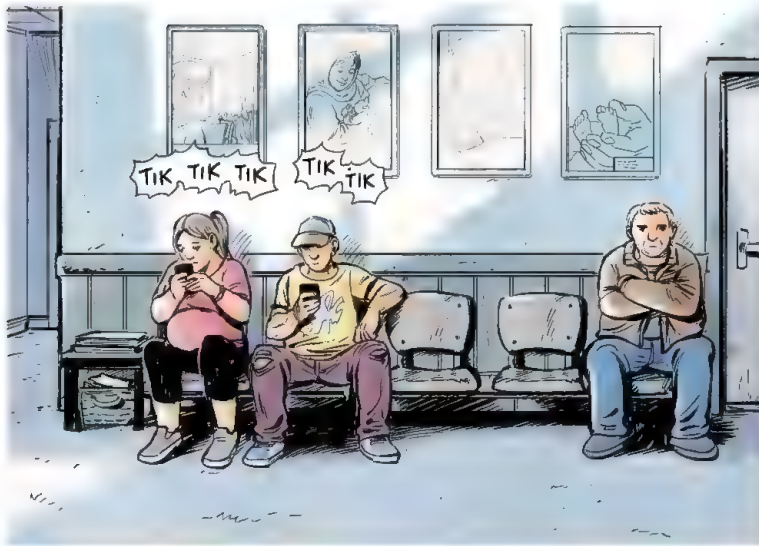

Papa... Ik weet niet goed hoe ik je dit moet vertellen... mevrouw Solenza... Ik bedoel Mediterranea... Eh... Kijk, het zit zo...

Eh... Wel... Ze... is zwanger!

Zw... zwanger?
Maar da's...

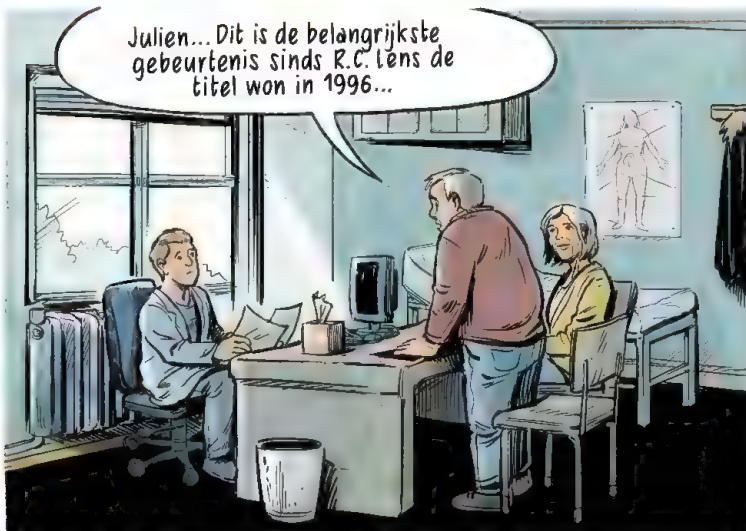
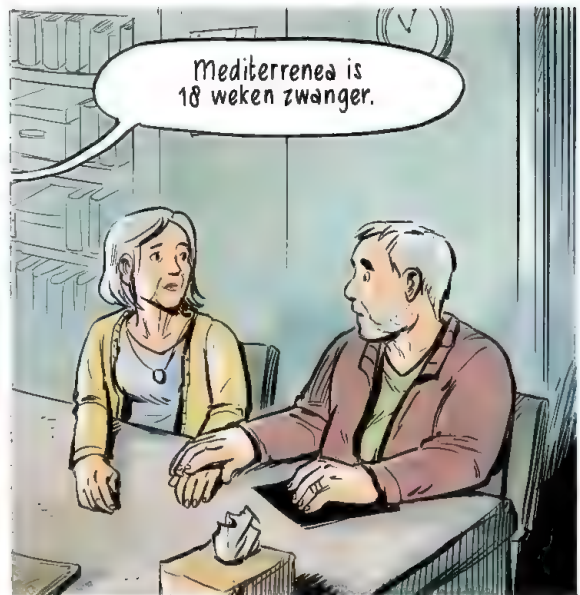
Het is veel dingen...
Een 'medische afwijking',
een 'mirakel'...

Ik krijg er in elk geval
een broertje bij!

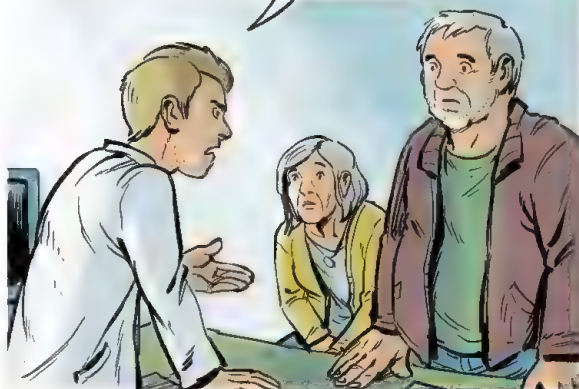

Ik vond al dat je er
de laatste tijd veel jonger
uitzag!

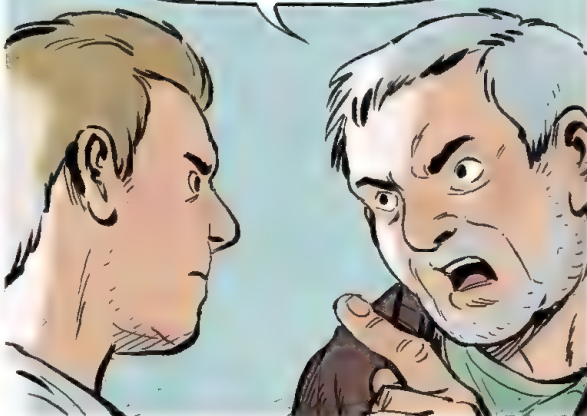

De Natuur heeft vrouwen zo
gemaakt dat ze vanaf een zekere leeftijd
geen kinderen meer kunnen krijgen.
Daar is een reden voor!

Als de Natuur wilde dat
Mediterranea na haar 60ste zwanger
werd, zal daar ook wel een reden
voor zijn!

Wees redelijk, papa!

Op mijn leeftijd ben je
niet meer redelijk, Julien!

Hoe kun je nu een kind willen als
je ouder dan 60 bent ?!

Pfft! Als het gaat over
werken tot je 67ste zijn we wel
jong genoeg...

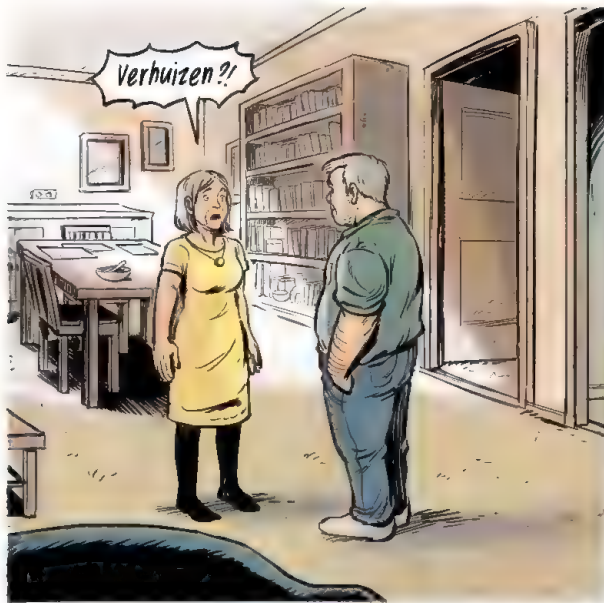
...maar voor de rest? Ho maar!

Denk toch na, verdomme!
Als die kleine 20 is, ben jij...

... dolgelukkig !!!

7.

De Odyssee

Uiteindelijk bleek De Odyssee die we van oom Antoine hadden gekregen toch niet zo 'waardevol' te zijn.

Blijkbaar liggen oude, blinde Griekse schrijvers niet meer zo goed in de markt.

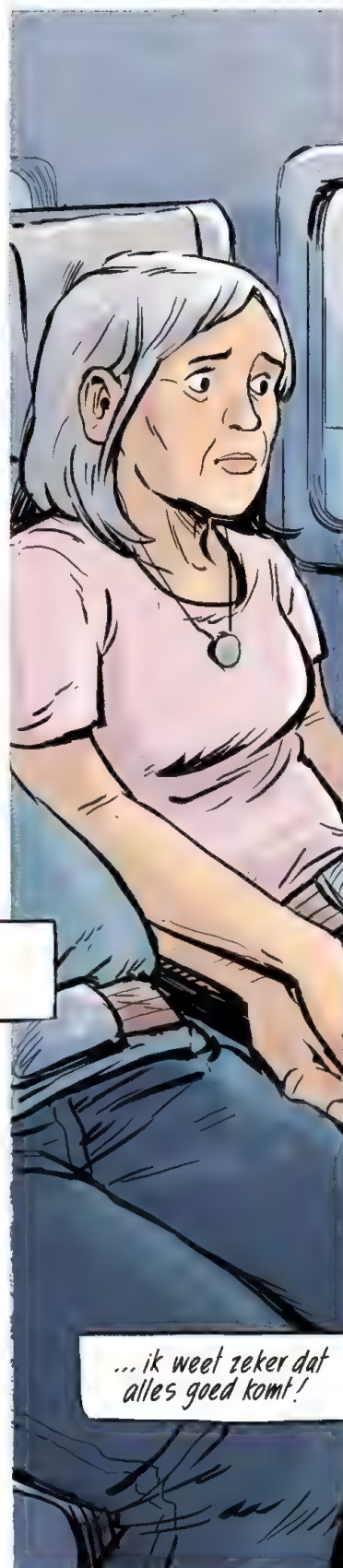

Gelukkig had Mediterranea een appeltje voor de dorst. En had ze wat geërfd van haar moeder.

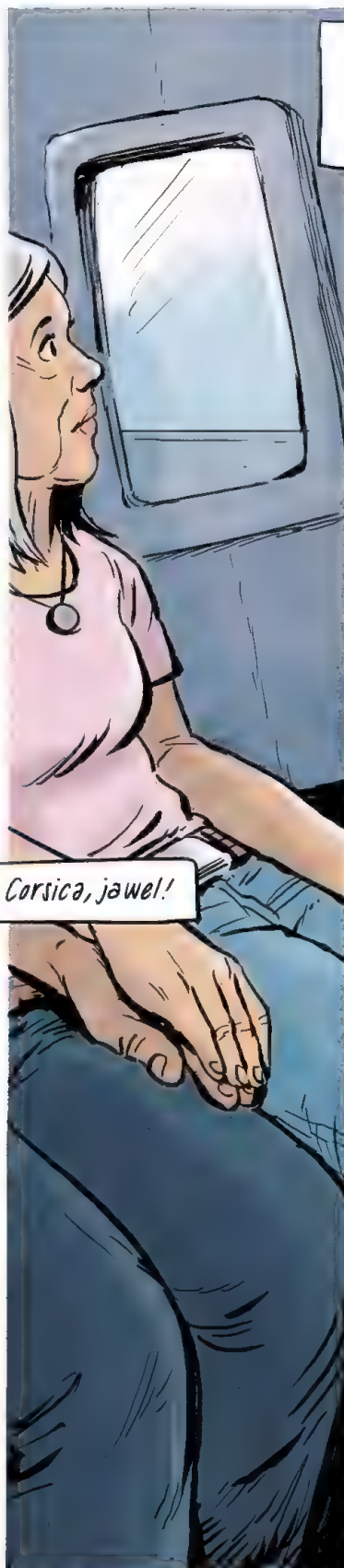
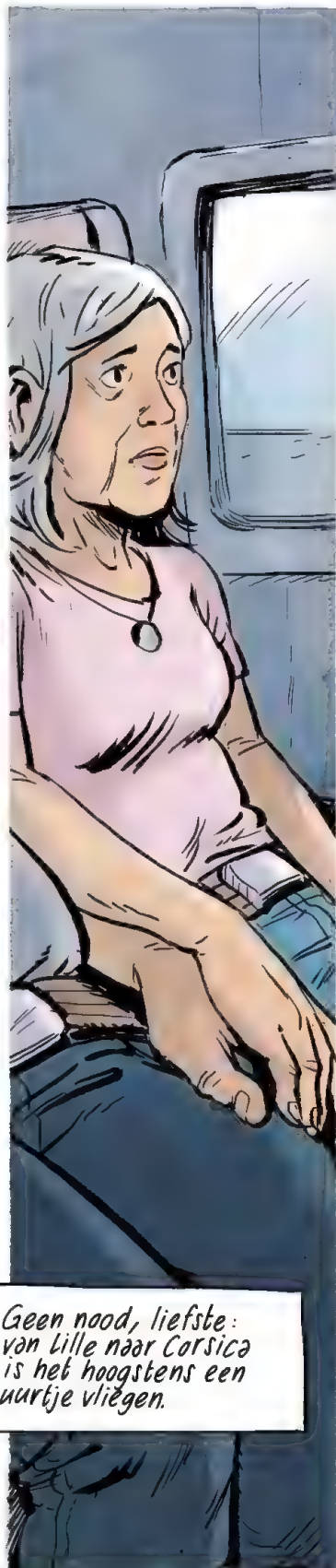
De eerste keer het vliegtuig
nemen als je bijna 60 bent.
Daarvoor moet je echt een
rond zijn!

Vraag me niet
waarom, maar...

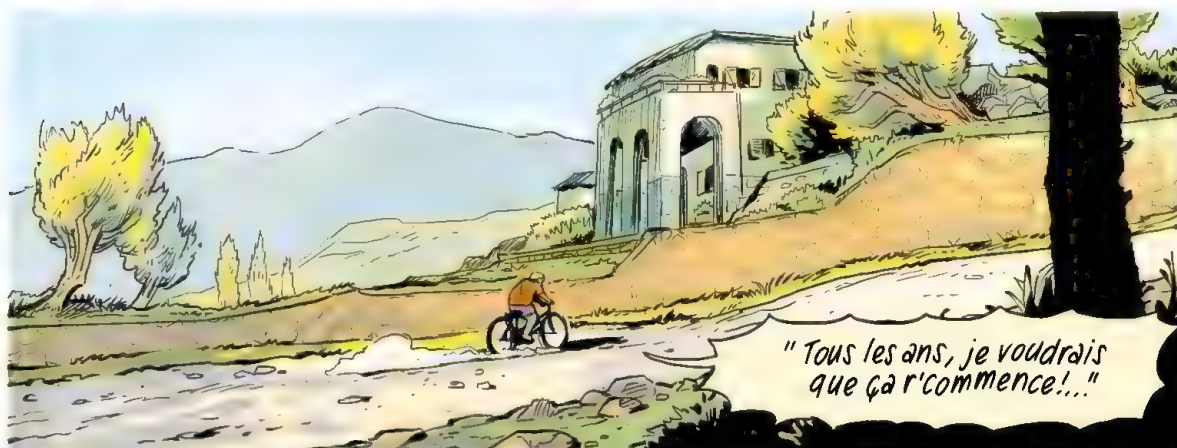
... ik weet zeker dat
alles goed komt!

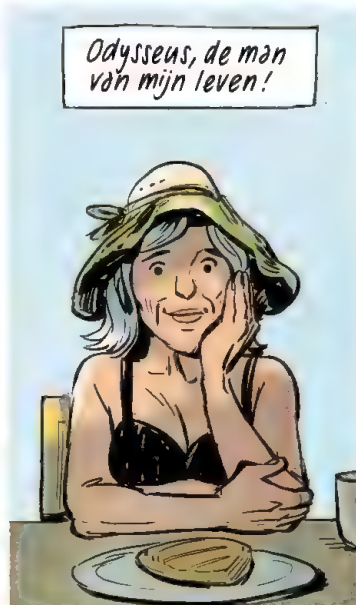

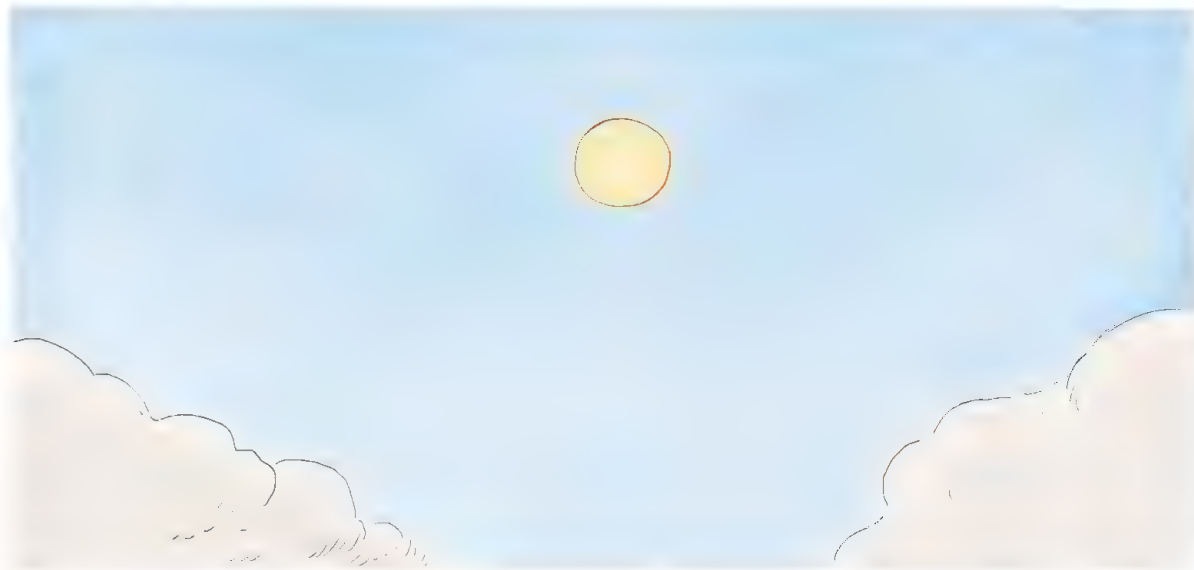
Als je jaren rondgezwakt hebt, moet je ooit terugkeren naar de thuishaven, toch?

Corsica, jawel!

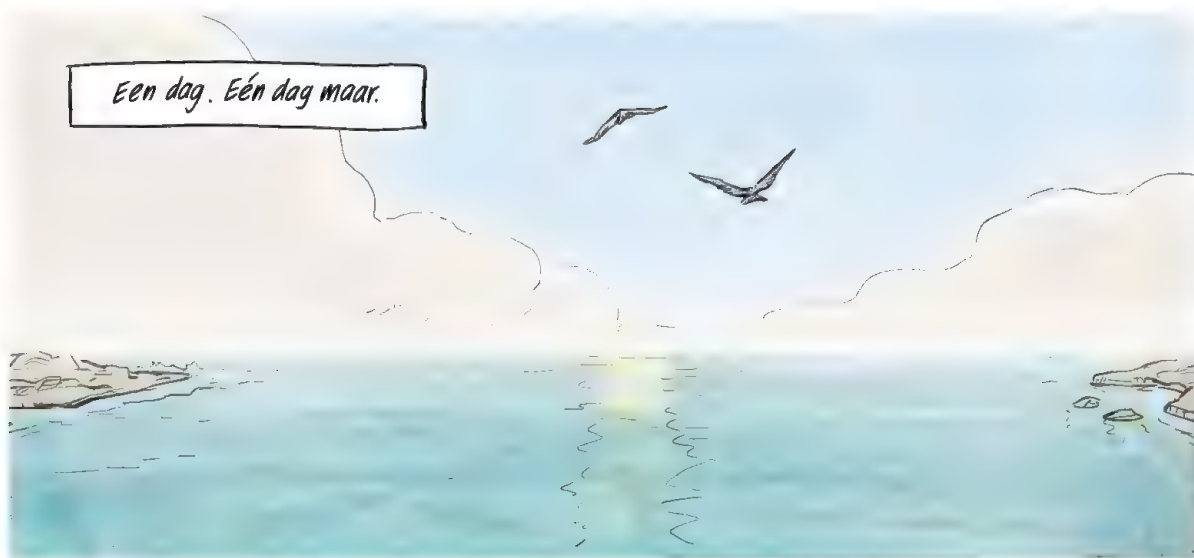
Geen nood, liefste:
van Lille naar Corsica
is het hoogstens een
uurtje vliegen.

Een dag. Eén dag maar.

Zo lang leeft de zon.

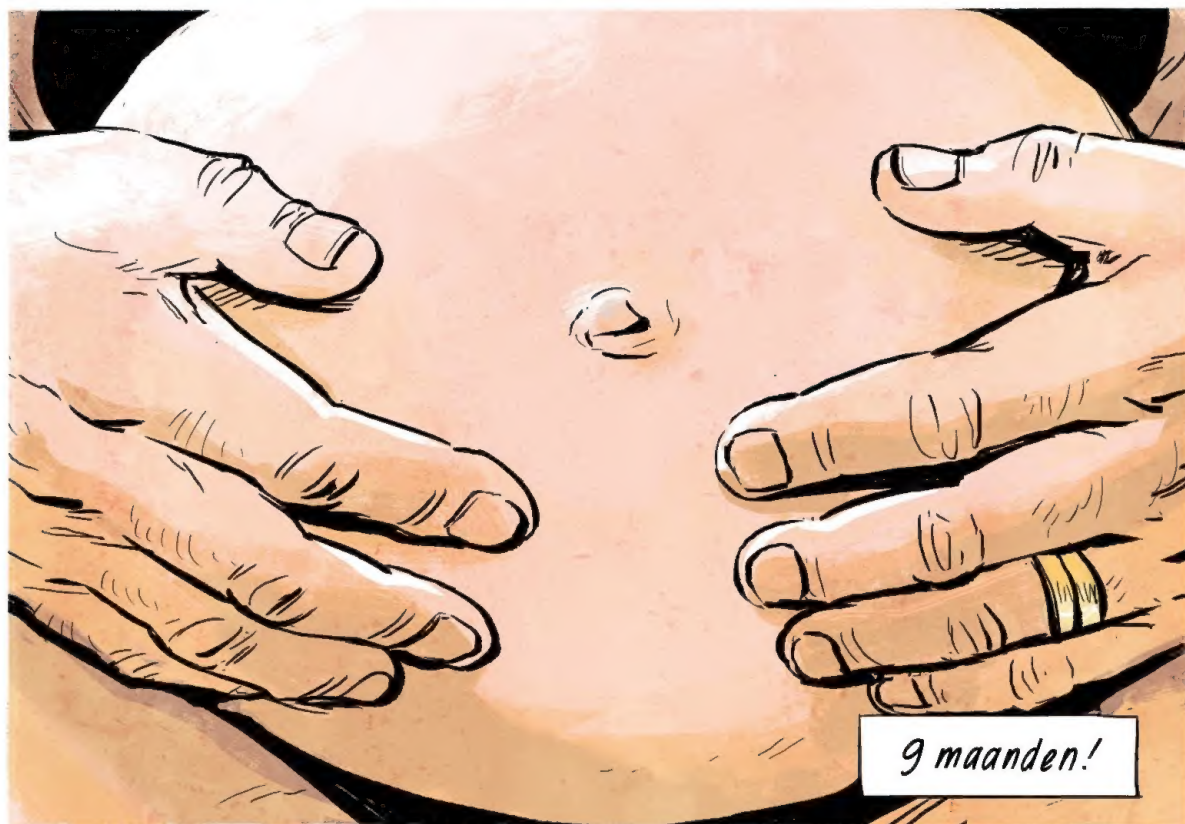
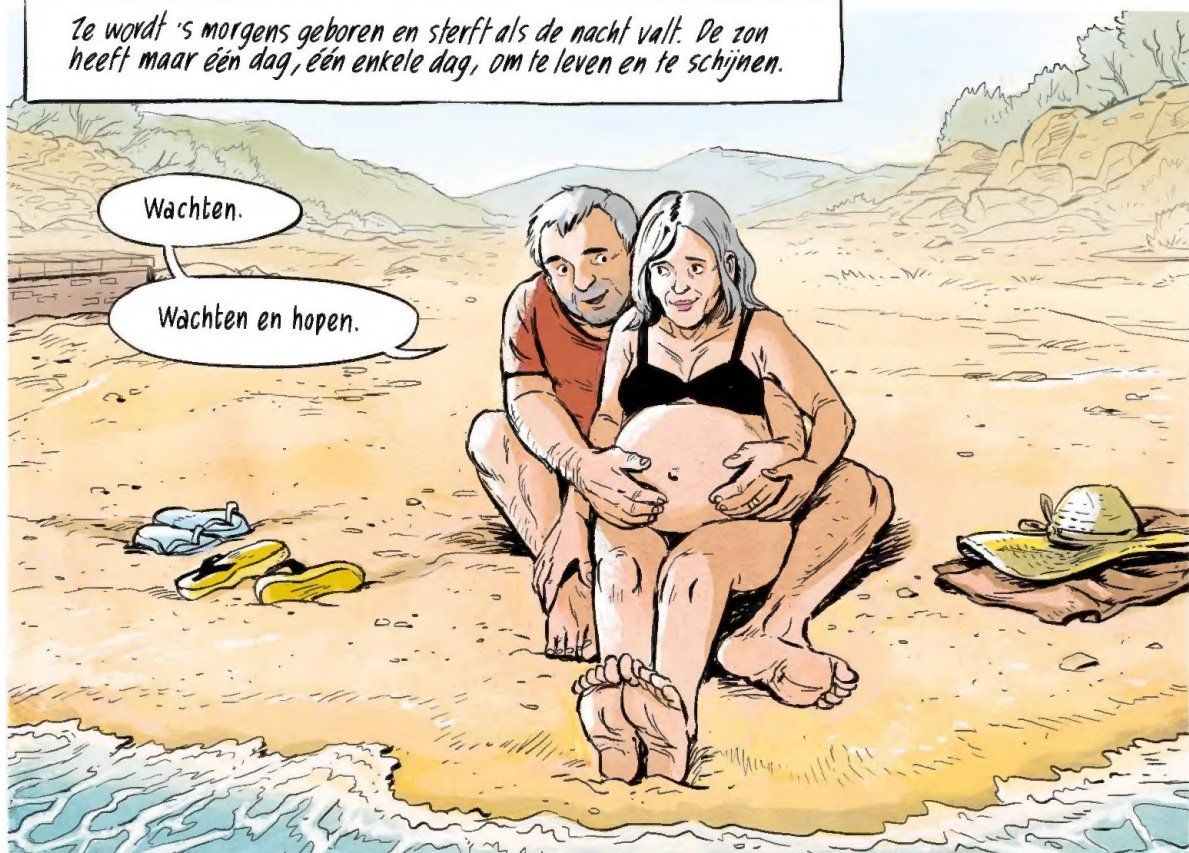

Wat gaan we doen, Odysseus?

Ze wordt 's morgens geboren en sterft als de nacht valt. De zon heeft maar één dag, één enkele dag, om te leven en te schijnen.

Wachten.

Wachten en hopen.

9 maanden!

EINDE

Aan alle vissen, groot of klein...

Dat een golf ze op een dag meevoert naar de top van een boom,
zodat ze van daarboven de hele oceaan kunnen zien.

Aimée de Jongh - Zidrou

Ik dank mijn lichaam om me nog even te verdragen, als het enigszins kan.
Ik moet het er tenslotte ook al 56 jaar mee doen!

-Zidrou

Dit boek is voor mijn vader, die nooit ouder werd dan 50. En voor mijn moeder, die elke dag jonger lijkt. En voor mijn zus, die mijn leeftijd deelt, maar die al zoveel jaren verder is. Ik ben jullie dankbaar, elke dag.

-Aimée

"Sarah"

Tekst: Herman van Veen

Muziek: Herman van Veen en Erik van der Wurff

"Sneeuwwitje en de zeven dwergen" © Disney - 1937

Inkleuring: Aimée de Jongh, Michael Doig en Márcia Patrício

Vertaling: James Vandermeersch

Lettering: Frits Jonker

Grafisch ontwerp: Cynthia Thiéry

www.bllloan.com

Dit is een uitgave van Ballon Media.

© 2018 - Ballon Media nv, België

www.ballonmedia.com

Voor de oorspronkelijke uitgave:

L'Obsolescence programmée de nos sentiments

Scenario: Zidrou

Tekeningen: Aimée de Jongh

© 2018 - Dargaud Benelux (Dargaud - Lombard s.a.)

All rights reserved

www.dargaud.com

Ballon Media nv

F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Alle rechten voorbehouden

ISBN: 978-94-6210-622-2

Depotnummer: D/2018/2345/35

Eerste druk

Gedrukt in de EU